

ยินดีต้อนรับภักษามิตรจากทั่วโลกสู่อนุกูลศาลา (วิหารเซียน)
熱烈歡迎全世界友好貴賓蒞臨參觀欽賜淡浮院
WELCOME THE FRIEND AROUND THE WORLD TO VIHARNRA SIEN

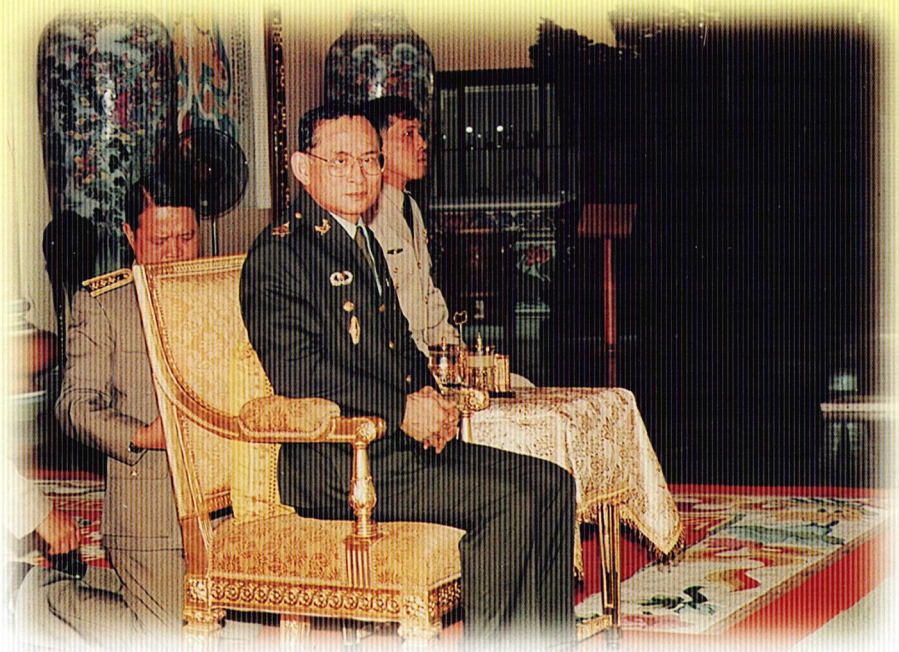
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเสด็จเปิดอเนกกุศลศาลา (วิหารเขียน)
วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2536

พระราชกรณียกิจ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเสด็จ
ณ อเนกกุศลศาลา (วิหารเขียน)

**พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชทานโล่ให้ที่ระลึกแก่ นายสง่า
กุลกอบเกียรติ ประธานอเนกกุลศัลศาลา (วิหารเขียน)**

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงนมัสการพระพุทธชินราช ณ บริเวณ
ชั้น 3 และเสด็จทอดพระเนตรภายในบริเวณห้องโถงชั้น 1

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ทรงเสด็จเปิดห้อง
แสดงศิลปกรรมไทย ณ บริเวณอาคารชั้น 2 ของอเนกกุศลศาลา (วิหารเขียน)
วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2539

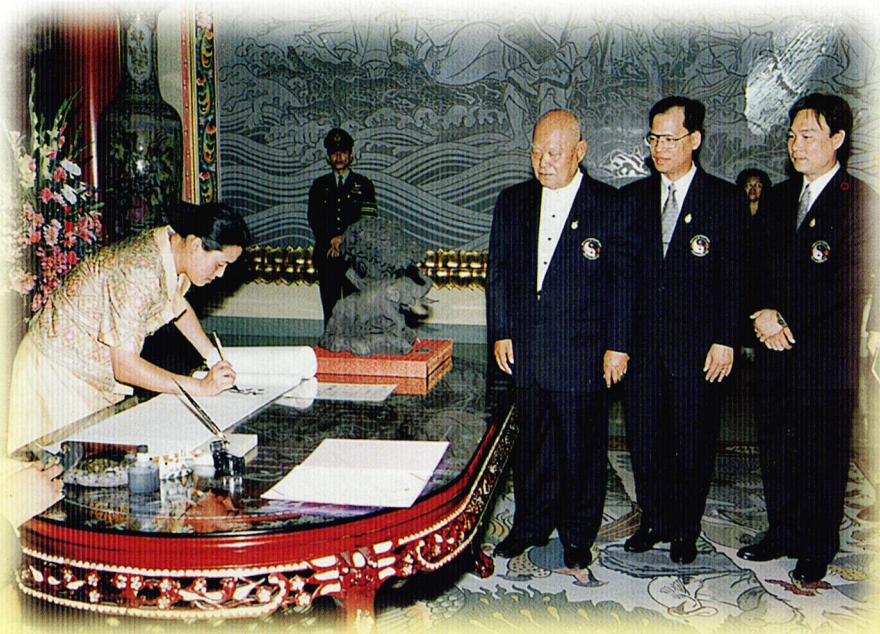

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ทรงสุหรัยเจิมเครื่องดนตรีไทยที่จัดแสดง ณ หอศิลปกรรมไทย

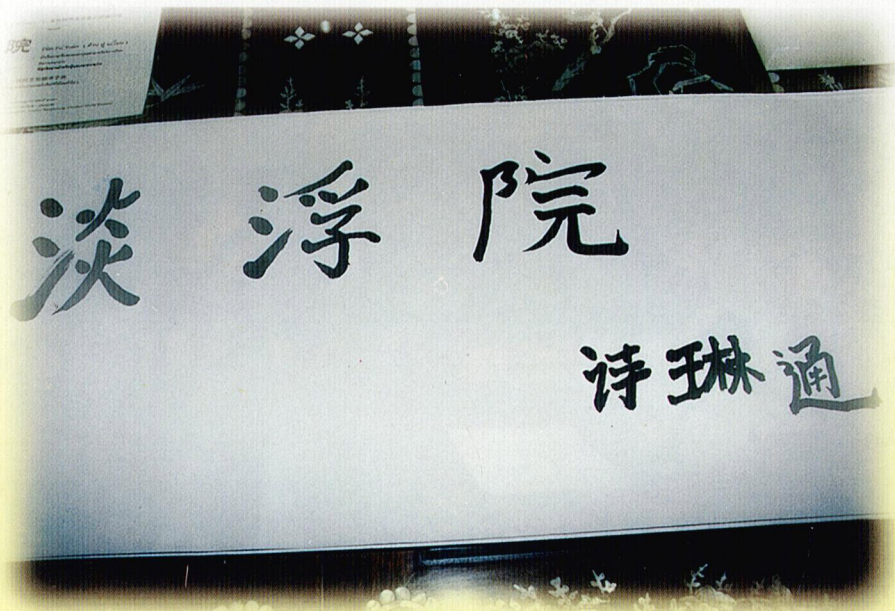

นายสง่า กุลกอบเกียรติ ประธานอเนกกุศลศาลา (วิหารเขียน)
ทูลเกล้าถวายของที่ระลึก

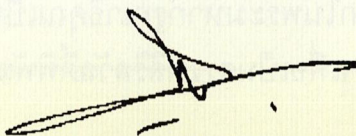
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ทรงพระอักษรจีนชื่อ
อเนกกุศลศาลา (วิหารเขียน) พระราชทานเพื่อเป็นสิริมงคล

คำนำ

“อเนกกุศลศาลา” เป็นชื่อพระราชทานของศิลปสถาน
ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทานที่ดินให้ดำเนินการก่อสร้างขึ้นในพื้นที่พัฒนาโครงการอัน
เนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดชลบุรี วัดอุประสงค์หลัก
ให้เป็นแหล่งรวมและเผยแพร่ปรัชญาทางศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม
ไทย-จีน และกระตุ้นเตือนให้คนในชาติรู้จักสามัคคีสืบไป

มูลนิธิอเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน) ในพระสังฆราชูปถัมภ์
ได้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการดูแลรักษาและการดำเนินงานของ
อเนกกุศลศาลาด้วยความเสียสละ เพื่อประโยชน์สาธารณะตาม
พระราชประสงค์ ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ตลอดมา จึงขอส่งความ
ปรารถนาดีและขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(นายสุเมธ ตันติเวชกุล)

ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการพิเศษ
เพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในการที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรม-
ราชานุญาตให้สร้างอาคารวิหารขึ้นในบริเวณโครงการพัฒนาพื้นที่
วัดญาณสังวราราม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ กับทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่ออาคารดังกล่าวว่า “อเนกกุศลศาลา” ทั้ง
ยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานฤกษ์ในการก่อสร้างวิหาร
และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเปิดอาคาร
อเนกกุศลศาลา เพื่อความเป็นสิริสวัสดิ์พิพัฒนามงคลแก่กุศลสถานนี้
ตลอดไป

พระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อมครั้งนี้ ยิ่งความ
ปลาบปลื้มยินดีมาสู่คณะกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนพสกนิกรชาว
ไทยจีนทั้งมวลอย่างหาที่สุดมิได้ ปวงข้าพระพุทธเจ้า ขอพระราชทาน
พระบรมราชวโรกาส น้อมเกล้าน้อมกระหม่อม ณ เบื้องพระยุคลบาท
ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น และขอเทิดทูนไว้เหนือ
เศียรเกล้าเพื่อเป็นสิริสวัสดิ์พิพัฒนามงคลชั่วนิรันดร

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า

นายสง่า กุลกอบเกียรติ

ประธานอำนวยการในนามคณะกรรมการ

ดำเนินงานอเนกกุศลศาลา (วิหารเขียน)

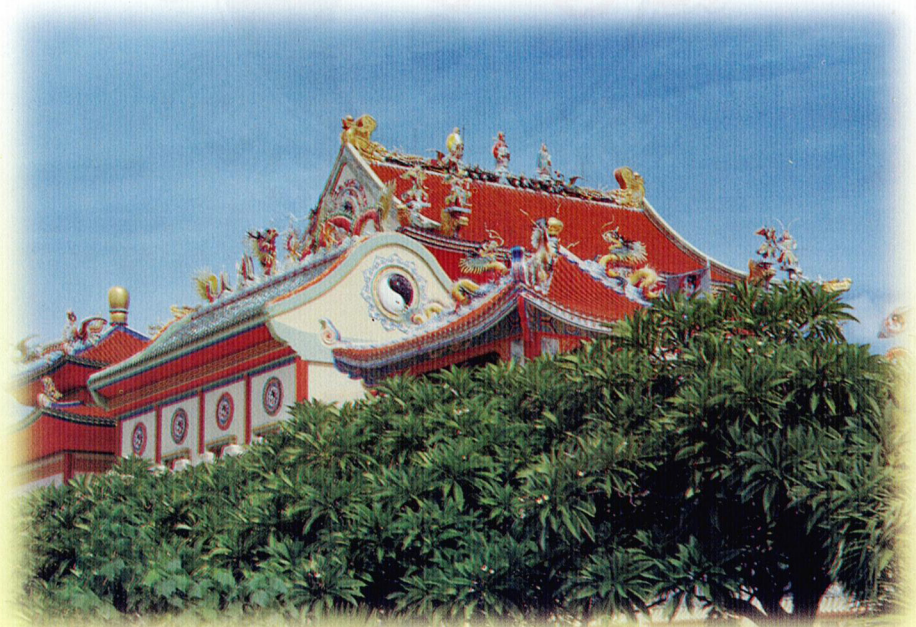
อเนกกุศลผลา

(วิฑารเขีย)

ภาพบริเวณภายนอกอเนกกุศลศาลา (วิหารเชียน)

ภาพบริเวณภายนอกอเนกกุศลศาลา (วิหารเขียน)

รูปหล่อโลหะขนาดใหญ่ ชุดแปดเซียนข้ามทะเล

รูปหล่อเทพอาจารย์แห่งสำนักเผยแผ่คุณธรรม

เทวรูปประธานวิหาร วิสุทธิเทพล่อท่งปิง (โจวซื่อ)

รูปหล่อพระศรีอริยเมตไตรยโพธิสัตว์
หรือ หลวงพ่ออุ้งย่าม ซึ่งถือเป็นเทพแห่งโชคลาภ

ศาลาบูชาอริยเจ้า

อาจารย์สง่า กุลกอบเกียรติ
ประธานมูลนิธิธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน)

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงมีพระกรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้มูลนิธิธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบของโรงเรียนธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) จังหวัดสุพรรณบุรี และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มูลนิธิธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบของโรงเรียนธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) จังหวัดสุพรรณบุรี และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มูลนิธิธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบของโรงเรียนธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) จังหวัดสุพรรณบุรี	สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงมีพระกรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้มูลนิธิธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบของโรงเรียนธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) จังหวัดสุพรรณบุรี และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มูลนิธิธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบของโรงเรียนธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) จังหวัดสุพรรณบุรี และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มูลนิธิธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบของโรงเรียนธิดาเนกกุลศัลยาลา (วิหารเขียน) จังหวัดสุพรรณบุรี	His Majesty King Bhumidevadevi, Queen Mother of Thailand, graciously sponsored the construction of a school building and other facilities of Anok Kusala Sala (Viharn Veang) in Suphanburi province, and graciously ordered the foundation to carry out the construction of a school building and other facilities of Anok Kusala Sala (Viharn Veang) in Suphanburi province.
--	--	--

รูปหล่อมังกรปิดทองบนแท่นที่จารึกข้อความพระราชทานฤกษ์ และพระราชทานนาม

ป้ายอักษรจีน ชื่อของอเนกกุศลศาลา
เป็นลายมือคู่กันของท่านผู้เจ้ อนุชาของจักรพรรดิบูยี

รูปแกะสลักหินแกรนิตสิงโตปักกิ่งหน้าประตูกลางของอาคาร

บริเวณห้องโถงด้านหน้า

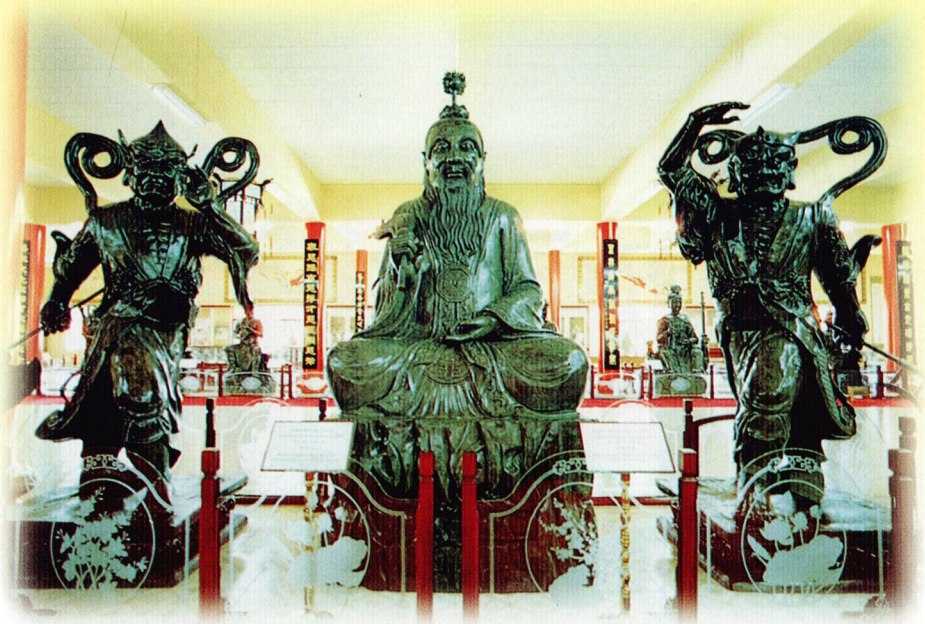
องค์พระศรีอริยเมตไตรยโพธิสัตว์

รูปหล่อเทวรูปโบราณ

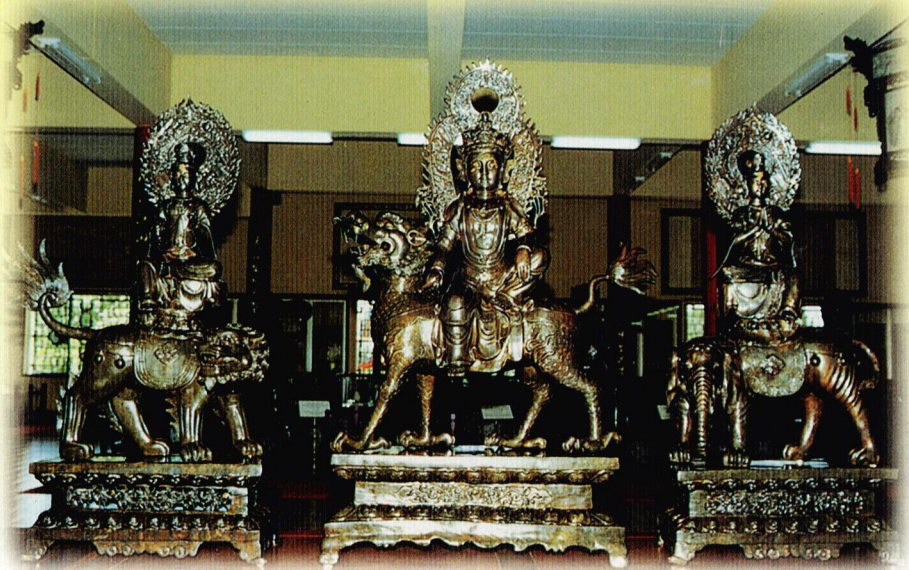
รูปหล่อเทพรูปโบราณ

รูปหล่อเทวรูปโบราณ

รูปหล่อเทวรูปโบราณ

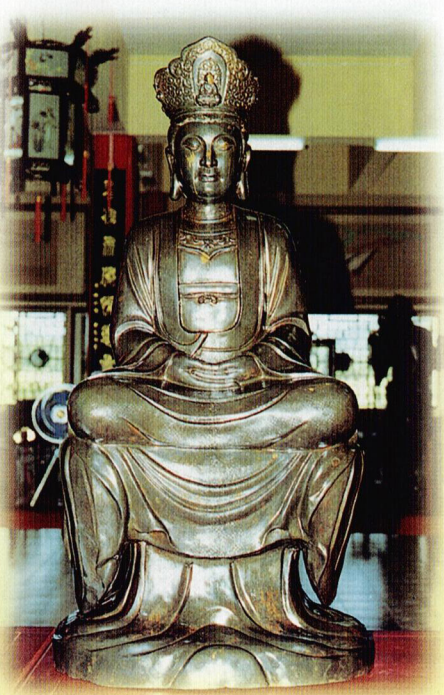
บริเวณโถงกลางภายใน

รูปหล่อโบราณท่านเล่าจื้อขี่วัว (ให้เสียงเล่ากุง)

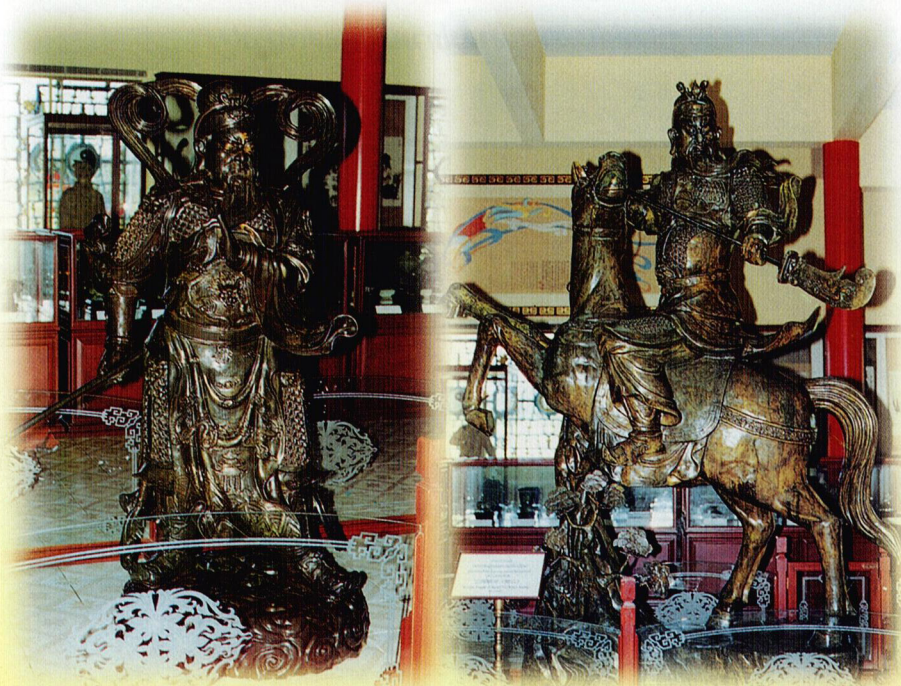

รูปหล่อโบราณเจ้าแม่กวนอิมและเทวรูป

รูปหล่อโบราณพระศรีศากยมุนีพุทธเจ้า

รูปหล่อโบราณท่านกวนอู

รูปหล่อโบราณมหาพรหมไตรวิสูตร์ (ข้าแข้งเทียงจุง)

รูปหล่อโบราณเทพบดี เอียงเทียงเขียงตี้ (เอียงบู๊ซั่วสุกโจ้ว)

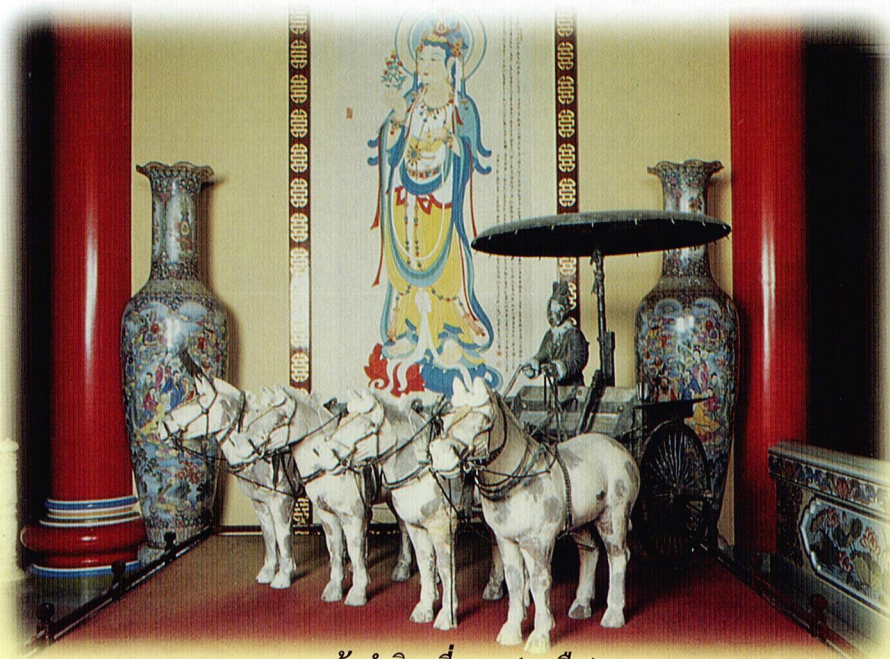
บริเวณภายในห้องประทับ

ภาพเหมือนคู่กันจิณรูปอาจารย์สง่า กุลกอบเกียรติ

รถม้าสำริด อ้นเปอ (รดสงบ)

รถม้าสำริด ลีเปอ (รดยีน)

เขี่ยนฮั่นเจงลี้

เขี่ยนลี้ทัก้วย

ภาพเขี่ยนชุดแปดเขี่ยน (โป๊ยเขี่ยน) สมัยราชวงศ์หมิง

เขี่ยนลือท่งปิง

เขี่ยนเจียงกัวเล่า

เขียนฮ้อเขียนโกว

เขียนหน่าใจฮั่ว

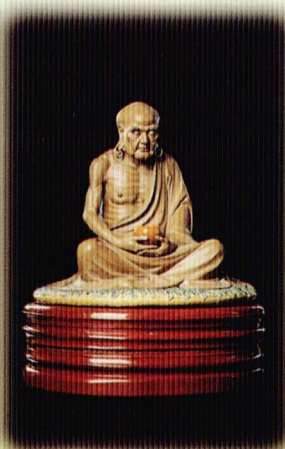
ภาพเขียนชุดแปดเขียน (โป๊ยเขียน) สมัยราชวงศ์หมิง

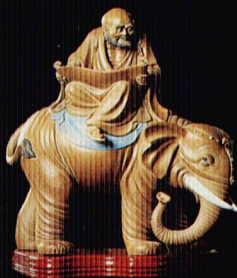

เขียนฮั่งเขียงจ้อ

เขียนเล่ากกู้

หุ่นทหารดินเผาจากสุสานจิ๋นซีฮ่องเต้

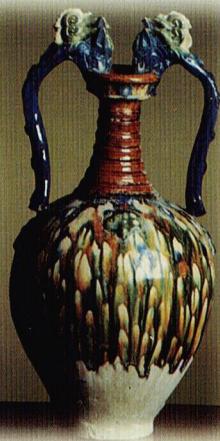
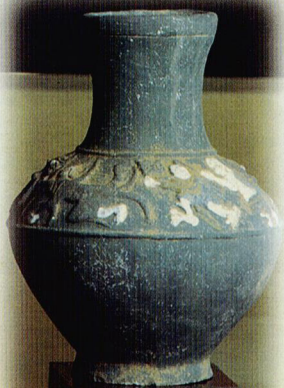
รูปปั้นพลม้า
ขุดพบ ณ สถานที่ฝังศพจิ๋นซีฮ่องเต้
ปัจจุบันจัดแสดงที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
ซีอัน
西安 兵马俑 秦始皇墓
秦始皇兵马俑博物馆

หุ่นทหารดินเผาจากสุสานจิ๋นซีฮ่องเต้

เครื่องปั้นดินเผาจีนโบราณ

เครื่องสำริดจีนโบราณ

ภาชนะสำริดโบราณ

จานหินสลักรูปนกขนาดใหญ่

18 อรหันต์ รูปหล่อโลหะสำริดทองเนื้อโบราณ

งานประติมากรรมปูนปั้น เรื่องนางพญางูขาว

เทวรูปประธานวิหาร วิสุทธิเทพลือท่งปิง (โจวซื่อ)

งานจิตรกรรมฝาผนังองค์เทพที่ชาวจีนนับถือ

แท่นประดิษฐานพระพุทธชินราชและพระสาวก

ร. หิตะ นิตยาภรณ์

ภาพพุทธประวัติ

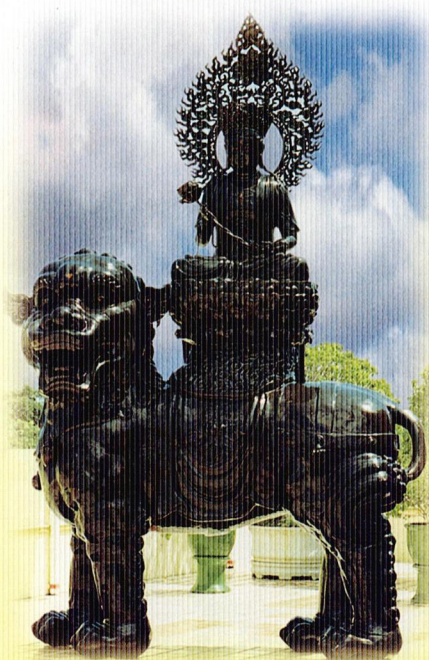

บริเวณลานด้านหน้าวิหารเขียน ชั้น 2

รูปหล่อโบราณเจ้าแม่กวนอิม

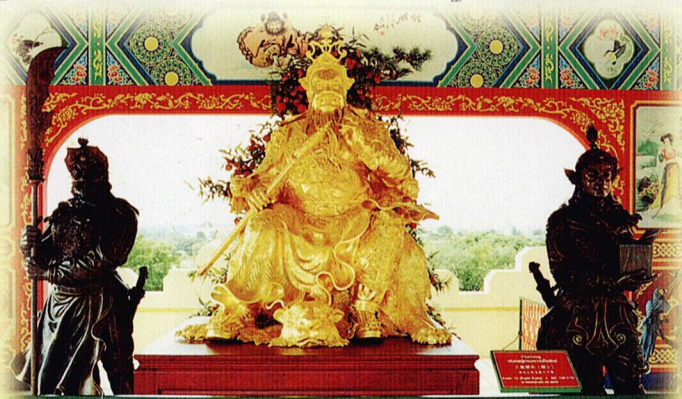
รูปหล่อให้เสียงเล่ากุง (เล่าจื้อ)

รูปหล่อพระอรหันต์จี้กง

รูปหล่ออริยมเหตี้งจิด

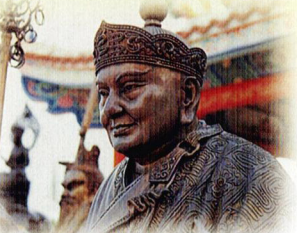
รูปหล่อท่านขุนพลทวนคู ท่านทวนเพ้งและแม่ทัพจิวหง

รูปหล่อมวยแบเอี้ย

รูปหล่อเจิ้งคฺย

รูปหล่อไต้ซงกงโจวป้อ

รูปหล่ออริยาจารย์
ฮ้อ เอี้ย ฮึ่ง

รูปหล่อลิ่งไต้เกียณ

รูปหล่อฮั่วท้อ

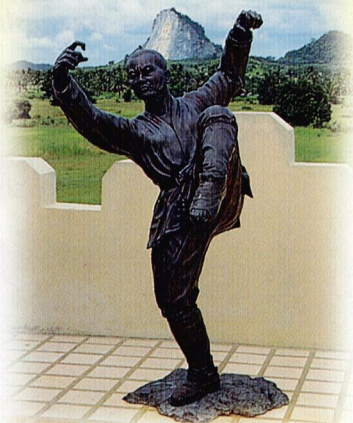

รูปหล่อฮ่องเต้ ปฐมจักรพรรดิราชวงศ์ต่างๆ ของจีน

รูปหล่อวิถีชาวบ้าน

รูปหล่อชุด 19 ท่ามวย
เส้าหลิน

ห้องศิลปกรรมไทย บริเวณชั้นสอง

คำกราบบังคมทูล

ของ

นายสุเมธ ตันติเวชกุล

เนื่องในพระราชพิธีเปิดอเนกกุศลศาลา
โครงการพัฒนาพื้นที่วัดญาณสังวราราม
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ
อ.บางละมุง จ.ชลบุรี

วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2536

ขอเดชะใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทปกเกล้าปกกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า นายสุเมธ ตันติเวชกุล พร้อมด้วยคณะกรรมการมูลนิธิอเนกกุศลศาลา ผู้แทนองค์กรและสมาคมชาวจีนต่างๆ ในประเทศไทย พร้อมด้วยข้าทูลใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ซึ่งมาร่วมชุมนุมแสดงความจงรักภักดีอย่างพร้อมเพรียงกันอยู่ ณ ที่นี้ ต่างมีความปลาบปลื้มปิติชื่นชมโสมนัสเป็นล้นพ้น และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ ที่ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมเสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดอเนกกุศลศาลา ในวาระดิถีอันเป็นมหามงคลยิ่งในวันนี้

ข้าพระพุทธเจ้า ขอพระราชทานพระบรมราชวโรกาสกราบบังคมทูลถวายรายงานเกี่ยวกับความเป็นมาและการก่อสร้าง

อเนกกุศลศาลาโดยสังเขป ดังนี้

อเนกกุศลศาลา หรือที่รู้จักกันโดยทั่วไปในนามวิหารเซียน หรือ ต้า ผู่ อี้ เป็นอาคารที่ นายสง่า กุลกอบเกียรติ พร้อมด้วย คณะและญาติมิตร มีจิตศรัทธาร่วมกันดำเนินการจัดสร้าง โดยได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จากใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้สร้างในบริเวณพื้นที่โครงการ พัฒนาพื้นที่วัดญาณสังวรารามอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ทั้ง ทรงพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ พระราชทานฤกษ์สร้างศาลา นี้ ณ วันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2531 ตรงกับวันจันทร์แรม 7 ค่ำ เดือน 7 ปีมะโรง จ.ศ.1350 ร.ศ.207 เวลา 09.19 น. กับทรงพระ กรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามศาลานี้ว่า **อเนกกุศลศาลา**

นับแต่ได้อเนกกุศลศาลาอย่างไม่เป็นทางการมาแต่ต้นปี ได้มีผู้สนใจทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้ามาชมอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้อเนกกุศลศาลานี้เป็นแหล่งให้ความรู้ในทางศิลป-วัฒนธรรมจีนในระยะยาว คณะผู้ดำเนินการก่อสร้างจึงได้ดำเนินการขออนุญาตจัดตั้งมูลนิธิอเนกกุศลศาลา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้มูลนิธิเป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา อเนกกุศลศาลา ส่งเสริมการศึกษาแก่เด็กที่ด้อยโอกาส บำเพ็ญสาธารณกุศลตลอดจนสนับสนุนการวิจัยการศึกษาอบรม รวมทั้ง กิจกรรมใดๆ อันเป็นไปเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

โดยการที่ก่อสร้างอเนกกุศลศาลานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นวัดพุทธสถานสำคัญในทางอนุรักษ์สถาปัตยกรรม ศิลปกรรม และวัฒนธรรมจีน อันแสดงออกถึงความจงรักภักดีของพลกนิกร

ชาวไทยเชื้อสายจีนที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารในแผ่นดินไทยที่มีต่อสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ในการนี้ได้มีข้าทูลไต่ฝ่าละอองธุลีพระบาทชาวไทย-จีน ร่วมบริจาคเงินสมทบทุนเป็นค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอนุสาวรีย์ เพื่อถนอมเกล้ายกย่องเป็นการเฉลิมพระเกียรติแด่ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาทในมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ ใช้เวลาดำเนินการกว่า 4 ปี การก่อสร้างจึงได้สำเร็จจุล่งโดยสมบูรณ์

บัดนี้ ได้เวลาอันเป็นอุดมมงคลฤกษ์แล้ว ข้าพระพุทธเจ้า
ขอพระราชทานกราบบังคมทูลพระกรุณาทรงเปิดและทอดพระเนตร
ภายในอนุเมกกุศลศาลา ทั้งนี้เพื่อความเป็นสิริสวัสดิ์พัฒนามงคล
แก่สถานที่ และกับข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายโดยทั่วกัน

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ឧបេកកុដ្ឋសាស្ត្រ

(វិចិត្រសាស្ត្រ)

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดช มหิตลาธิเบศร รามาธิบดี สยาม
มินทราธิราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ พระราชทานฤกษ์ สร้างศาลาที่
นายสง่า กุลกอบเกียรติ พร้อมด้วยคณะและ
ญาติมิตร สร้าง ณ วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๓๑
ตรงกับวันจันทร์ แรม ๗ ค่ำ เดือน ๗ ปีมะโรง
จ.ศ. ๑๓๕๐ ร.ศ. ๒๐๗ เวลา ๐๙.๑๙ น.
ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน
นามศาลานี้ว่า

อเนกกุศลศาลา

ขอให้อเนกกุศลศาลา สถิตสถาพร
เพื่อเป็นที่ประกอบอเนกกุศลเป็นไปเพื่อ
ประโยชน์สุขขจรวิจิตรกาล

อเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน)

นฤมิตรกรรมรังสรรค์แห่งยุคสมัย

สืบสานสัมพันธ์ไทยจีน

ไทย-จีนเป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์กันมาเป็นเวลายาวนานในทางประวัติศาสตร์ โดยที่กระแสนการแห่งวัฒนธรรมของชนชาติทั้งสองได้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันเป็นสายสัมพันธ์อันแนบแน่น ตั้งแต่ระดับรัฐสู่ระดับประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวจีนที่ได้เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารแห่งพระมหากษัตริราชเจ้า ซึ่งได้อาศัยอยู่ภายใต้ร่มแห่งพระบวรพุทธศาสนาในผืนแผ่นดินไทย ก็ได้นำเอารากฐานวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนมาสู่สังคมสยาม จนหลอมรวมเป็นรูปแบบใหม่แห่งวัฒนธรรมไทย-จีน อย่างน่าสนใจ

วิถีชีวิตอันผูกพันสืบเนื่องกันมาช้านานนี้ มิได้จำกัดอยู่เฉพาะเพียงแค่แบบแผนประเพณี หรือ ศิลปวิทยาการต่างๆ เท่านั้น หากได้ฝังรากลึกลงสู่กระแสสำนึกและจิตวิญญาณของคนไทยเชื้อสายจีน หรือแม้แต่ชาวจีนในรุ่นที่อพยพมาสู่แผ่นดินไทยก็ได้ปรับตัวและหล่อหลอมชีวิตเข้าเป็นหนึ่งเดียวกับคนไทยได้โดยสมานฉันท์เป็นพลังทางสังคมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาและการประยุกต์ในทางวัฒนธรรมอย่างมีคุณค่า ดังจะเห็นได้ว่าแม้วัดวาอาราม ศาสนสถาน ศาลเจ้า หรือ สิ่งปลูกสร้างอันเนื่องในศรัทธาความเชื่อของชาวจีนที่ปรากฏอยู่โดยทั่วไปในเมืองไทย ส่วนใหญ่จึงมีความเป็นไทยและเป็นพุทธผสมผสานควบคู่ไปกับขนบธรรมเนียมแบบจีนอย่างลงตัว และเป็นศูนย์รวมแห่งศิลปวัฒนธรรมไทยจีนอันโดดเด่นในปัจจุบัน

ไถ่ร่มพระบรมโพธิสมภาร

อเนกกุศลศาลา หรือที่รู้จักกันทั่วไปในนาม “วิหารเขียน” เป็นแหล่งรวมงานศิลปะไทย-จีนชั้นสูง ที่สำคัญยิ่งในประเทศไทย อาคารนี้ นายสง่า กุลกอบเกียรติ พร้อมด้วยคณะและญาติมิตร ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตจาก **พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช** ให้สร้างขึ้นเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ ในมงคลโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมพรรษา 5 รอบ เมื่อปีพุทธศักราช 2530 โดย นายสง่า กุลกอบเกียรติ ได้รับพระราชทานที่ดินในบริเวณโครงการพัฒนาพื้นที่วัดญาณสังวรารามอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มาสำหรับดำเนินการทั้งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานฤกษ์ในการก่อสร้าง เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2531 เวลา 09.19 น. และพระราชทานนามอาคารนี้ว่า “อเนกกุศลศาลา”

การก่อสร้างอเนกกุศลศาลาใช้เวลาดำเนินการ 4 ปีกว่า จึงสำเร็จลุล่วงโดยสมบูรณ์และในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดอเนกกุศลศาลา เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2536 นั้น นายสง่า กุลกอบเกียรติ และชาวไทยเชื้อสายจีน ได้พร้อมใจน้อมเกล้าฯ ถวายอาคารอเนกกุศลศาลา (วิหารเขียน) พร้อมโบราณวัตถุและศิลปวัตถุที่จัดแสดงในสถานที่แห่งนี้แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และด้วยความจงรักภักดีในพระมหากษัตริราชเจ้าและความกตัญญูต่อแผ่นดิน

ในการนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมอบหมายให้คณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.) รับไปดูแล โดยให้ มูลนิธิอเนกกุศลศาลา (วิหารเขียน) ในพระสังฆราชูปถัมภ์ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงานเกี่ยวกับอเนกกุศลศาลา ต่อไป

นฤมิตกรรมรังสรรค์

อเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน) เป็นงานก่อสร้างที่มีรูปแบบในทางสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมชั้นสูงของจีน อันเกี่ยวเนื่องและสืบสานสู่ศรัทธาในทางพุทธศาสนา โดยผนวกกับความเชื่อในลัทธิเต๋าและขงจื้อแบบดั้งเดิม การจัดวางตำแหน่งของสิ่งปลูกสร้างมีทิศทางถูกต้องตามหลักวิชาภูมิลักษณะ (ฮวงจุ้ย) ซึ่งเป็นศาสตร์ชั้นสูงแต่โบราณที่สืบทอดกันมา ทั้งการประดับตกแต่งตัวอาคารก็ซ่อนความหมายในเชิงคตินิยมความเชื่อทางเทววิทยาของชาวจีน ถือเป็นงานนฤมิตชั้นเลิศที่มีเอกลักษณ์เป็นแบบอย่างเฉพาะตัว โดยตัวอาคารใหญ่มีรูปทรงเป็นแบบวิหารจีนสูง 3 ชั้น มีกลุ่มศาลาเก๋งบริวารประกอบโดยรอบ และหลังคาได้ถูกตกแต่งด้วยปฏิมากรรมงานปั้นติดกระเบื้องรูปมังกรและหงส์อย่างงดงามเป็นจำนวนมาก ตามแบบปฏิมากรรมโบราณที่ใช้ถ้วยชามมาดัดแต่งประดับบนงานปูนปั้นและเสริมแต่งด้วยงานลงรักปิดทอง ซึ่งตามความเชื่อของชาวจีนนั้นมังกรและหงส์เป็นสัญลักษณ์ของพระมหากษัตริราชเจ้าและพระราชินี โดยปฏิมากรรมงานปั้นรูปมังกรในอเนกกุศลศาลาวิหารเซียนมีทั้งหมด 31 ตัว ตามปีที่ได้รับพระราชทานฤกษ์ในการก่อสร้าง (ปี พ.ศ. 2531) นอกจากนั้นแล้วยังมีประติมากรรมปูนปั้นประดับกระเบื้องเคลือบสีสดสี รูปเทพเจ้า “ ฮก ลก ชิว ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความร่ำรวย อำนาจวาสนา และ อายุยืนยาว ขนาดสูง 2.40 เมตร ตั้งอยู่ตรงกลางของหลังคา ส่วนด้านข้างทั้ง 2 ด้าน เป็นรูปปั้นของ “ ซิยัง กุ้ย รบกับ ไก่ไขว่น ” และ “ ซิเต็งซาน รบกับ ฮวงหลี่ฮั่ว ”

อเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน) แห่งนี้ ได้รวบรวมงานศิลปกรรมชั้นสูงทั้งโบราณวัตถุและงานศิลปกรรมร่วมสมัยของจีนเป็นจำนวนมาก โดยมีโบราณวัตถุที่ทรงคุณค่าเป็นจำนวนถึง 328 รายการ ที่รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนโดยกระทรวงวัฒนธรรมได้มอบให้เป็นสมบัติของอเนกกุศลศาลา อาทิ หุ่นทหารดิน

เผา และรถม้าสำริด จากสุสานจีนชี่ฮ้องเต๋ เครื่องปั้นดินเผาโบราณในยุคต่างๆ ภาพเขียนโบราณ พระแท่นที่ประทับ บัลลังก์ทองจำลอง เป็นต้น และยังมีศิลปกรรมที่งดงามอีกมากมายที่พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ไต้หวัน รวมถึงภาคเอกชนของสาธารณรัฐประชาชนจีน ไต้หวัน ฮองกง และไทย ได้มอบให้เป็นสมบัติของอเนกกุศลศาลาอีกด้วย รวมทั้ง ภาพเขียนที่งดงามของนักเขียนผู้มีชื่อเสียงชาวจีนที่หาดูได้ยาก ลายมือตัวอักษรจีนทั้งคำอวยพร คำสรรเสริญ คำโคลงกลอนและอื่นๆ ของผู้มีชื่อเสียงและข้าราชการผู้ใหญ่ของจีนเป็นจำนวนมาก และงานศิลปกรรมที่วิจิตรงดงามอีกมากมายที่หาดูได้ยาก

นอกจากนั้นแล้วยังเป็นสถานที่ที่ประดิษฐานพระพุทธรูปชินราชจำลอง และรูปหล่อโลหะเทพเจ้า (เขียน) ที่ชาวจีนเคารพบูชา ทั้งที่เป็นงานปฏิมากรรมที่เก่าแก่ของจีน และ งานปฏิมากรรมร่วมสมัยที่สร้างขึ้นใหม่ เป็นจำนวนมากรวมอยู่ในสถานที่แห่งเดียว เพื่อให้ผู้คนได้เคารพสักการะเป็นมงคลแห่งชีวิต อีกทั้งยังได้รวบรวมงานศิลปกรรมไทยที่งดงามไว้เป็นจำนวนมาก อาทิ ภาพจิตรกรรมชุด 8 มหาราชไทยและพระบรมฉายาลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ไทยในราชวงศ์จักรีทั้ง 9 พระองค์ งานหุ่นละครเล็กและหุ่นกระบอกของศิลปินแห่งชาติ งานจิตรกรรมภาพพระพุทธรูปประวัติที่งดงาม แบบจำลองชุดกระบวนเรือพยุหยาตราทางชลมารค ชุดเครื่องดนตรีไทยฝังมุกที่ถูกรังสรรค์ขึ้นอย่างวิจิตรบรรจง เป็นต้น

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าสถานที่แห่งนี้เป็นที่รวบรวมโบราณวัตถุและศิลปวัตถุที่แสดงถึงความเจริญทางอารยธรรมตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันของทั้งไทยและจีนเป็นจำนวนมากให้เป็นທີ່ประจักษ์ต่อสายตาผู้ที่ได้มาเยี่ยมชม รวมทั้งความงดงามของอาคารสิ่งปลูกสร้างและการตกแต่งสถานที่ด้วยศิลปกรรมจีนชั้นสูงที่วิจิตรตระการตา อีกทั้งยังได้ให้ผู้เข้าชมได้กราบไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทั้งพระพุทธรูปชินราชจำลอง และ เทวรูปของจีนเป็นจำนวนมากพร้อมๆ กันในสถานที่

แห่งนี้ เพื่อเป็นมงคลชีวิตและได้รับความอิมเอบใจจากการสักการะ พร้อมกันนั้นยังเป็นการรำลึกถึงบรรพชนที่ได้สร้างสรรค์ศิลปะวัฒนธรรมชั้นสูงในหลายแขนงและอนุรักษ์สืบทอดตกต่อมาให้ชนรุ่นหลังได้มีโอกาสซึมซับถึงความยิ่งใหญ่ในอารยธรรมและภาคภูมิใจในเผ่าพันธุ์ของตน

จุดดั่งสรวงสวรรค์

อเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน) มีชื่อในภาษาจีนว่า “ ต้า ผู้ อี้ ” (แต่จิ๋ว) หรือ “ ต้าน ผู้ เอี้ยย่น ” (จีนกลาง) ซึ่งมีความหมายว่า “ สถานที่ที่มีบรรยากาศดั่งสรวงสวรรค์ ” ผู้ที่ได้เข้ามาเยี่ยมชมจะพบกับบรรยากาศที่ร่มเย็นด้วยสิ่งปลูกสร้างที่ถูกวิจิตรบรรจงสร้างเพื่อให้มีทัศนียภาพดั่งดั่งวิมาน มีความโอโง่งและงดงามด้วยศิลปกรรมชั้นสูง อีกทั้งประดิษฐานทวยเทพ เป็นจำนวนมาก ทั้งภายในและภายนอกอาคาร ซึ่งคงจะไม่ผิดถ้ากล่าวว่าวิหารเซียนแห่งนี้เป็นสถานที่ที่มีบรรยากาศดั่งสรวงสวรรค์

ตั้งแต่ผ่านเข้าประตูใหญ่ของอเนกกุศลศาลา ด้านหน้าอาคาร ก็จะได้สักการะรูปหล่อแปดเซียนข้ามทะเล ซึ่งเป็นรูปหล่อโลหะขนาดใหญ่ที่มีความละเอียดและวิจิตรงดงามมาก โดยมีความกว้าง 4 เมตร ยาว 8 เมตร และองค์ที่สูงที่สุดสูง 3 เมตร ประดิษฐานบนแท่นหินแกรนิต เทพเจ้าทั้ง 8 องค์นี้ เป็นที่เคารพของชาวจีนอย่างมาก ซึ่งแต่ละองค์ก็จะมีเอกลักษณ์เป็นแบบอย่างในทางธรรมที่ต่างกันไป เป็นบุคลาธิษฐานของลัทธิเต๋า นอกจากนี้ยังเป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นสิริมงคลของชาวจีนอีกด้วย โดยภาคของแปดเซียนข้ามทะเลนี้ เป็นช่วงเวลาที่ยัง 8 องค์ได้สำเร็จเป็นเซียนแล้ว จึงได้เดินทางท่องเที่ยวไปตามเมืองสวรรค์และโลกมนุษย์เพื่อไปบำเพ็ญเพียรและช่วยมวลมนุษย์ ถ้าได้พบปีศาจร้ายก่อความประชาชนก็จะช่วยเหลือให้พ้นทุกข์ แล้วจึงท่องเที่ยวต่อไป ซึ่งเขียนทั้ง 8 องค์นี้ ได้แก่

(1) **เชียนฮั่นเจงลี่** เกิดในสมัยราชวงศ์ฮั่น เป็นชาวเมืองเกียเตี้ยว บำเพ็ญ
เต๋าจนสำเร็จเป็นเซียน ณ ถ้ำเจียเอี้ยง จึงได้รับสถาปนาเป็น เทพบดีแห่งเจียเอี้ยง
ถือพัดเป็นสัญลักษณ์มงคล

(2) **เชียนลี่ทักว้ย** เกิดในสมัยราชวงศ์จิ๋ว เป็นผู้มี ความกตัญญูสูงส่ง แสร้ง
ทำตนเป็นคนพิการ มั่นฝึกฝนบำเพ็ญธรรม จนภายหลังบรรลุน้ำใจในมรรคผล ได้
รับสถาปนาเป็นธรรมอาจารย์แห่งฮั่วต้ง ถือไม้เท้าและสะพาน้ำเต้าเป็นสัญลักษณ์
มงคล

(3) **เชียนลือท่งปิง** เกิดในสมัยราชวงศ์ถัง เป็นบุรุษหนุ่มรูปงามแห่งเมือง
ฮ่อตง ได้รับเมตตาชี้แนะจากท่านอาจารย์ฮั่นเจงลี่ บำเพ็ญพรตจนสำเร็จเป็นเซียน
มีฉายาว่า ชู่เอี้ยงจ้อ สมัยราชวงศ์หยวนได้รับสถาปนาเป็นเทพบดีฮู้อิ้ว สะพาย
กระบี่และถือแฉ่จามรเป็นสัญลักษณ์มงคล

(4) **เชียนเจียงกั่วเล่า** เกิดในสมัยราชวงศ์ถัง เป็นผู้เฒ่าชาวเมืองเอี้ยงซัว
มีใจเมตตาช่วยเหลือผู้ที่ทุกข์ยาก มักซ่อนตัวในป่าเขา ควบขับฟ้อเป็นพาหนะ โดย
หันหน้าไปทางด้านหลัง ได้รับสมญาว่า ชินแสทงเอี้ยง ถือกระบองไม้ไผ่เป็นสัญลักษณ์
มงคล

(5) **เชียนฮ้อเชียนโกว** เกิดในสมัยราชวงศ์ถัง เป็นสตรีหนึ่งเดียวในคณะ
แปดเซียน ได้รับเมตตาจากท่านอาจารย์ลือท่งปิง ชี้แนะหลักธรรม ภายหลังไป
บำเพ็ญพรต ณ ภูหลงฮั้ว จนสำเร็จเป็นเซียน สมัยราชวงศ์หยวนได้รับสถาปนา
เป็นเทวีโพน่วยฮวย ถือดอกบัวเป็นสัญลักษณ์มงคล

(6) **เชียนหน่าไฉฮั้ว** เกิดในสมัยราชวงศ์ถัง เป็นเด็กหนุ่มชาวเมืองฉาง
อัน ชอบบวชาริกลัทธิจรไปตามป่าเขาลำเนาไพร แลขับลำนารวมกวีปลุกเตือนชาว

โลก ได้รับเมตตาที่แนะนำจากท่านอาจารย์ลีที่ถวายจนบรรลุมรรคผล ถือกระเช้าดอกไม้เป็นสัญลักษณ์มงคล

(7) **เชียนฮั่งเซียงจื่อ** เกิดในสมัยราชวงศ์ถัง เป็นชาวเมืองหน่าเอี้ยง มีความสันตติจิตเจดในกวีนิพนธ์และคีตศิลป์ เป็นหลานชายของเสนาบดีฮั่งยู่ ได้รับการชี้แนะจากท่านอาจารย์ลือท่งปิง แล้วไปบำเพ็ญพรต ณ ภูเทียนซัว จนสำเร็จเป็นเชียน ถือขลุ่ยเป็นสัญลักษณ์มงคล

(8) **เชียนเจ้ากกุกู** เกิดในสมัยราชวงศ์ซัง เป็นพระเจ้าน้ำของฮ้องเต้ซังหย่ง จง มีความเชี่ยวชาญในตันตวรณคดี ภายหลังเบื่อหน่ายโลกียวัตร ได้รับการชี้แนะจากท่านอาจารย์ฮั่นเจงลี่ และ ลือท่งปิง จนบรรลุรู้หลักธรรมลึกซึ้ง ถือกรับเป็นสัญลักษณ์มงคล

ด้านข้างของรูปหล่อแปดเซียนข้ามทะเล ประดิษฐานรูปหล่อเทพอาจารย์แห่งสำนักเผยแผ่คุณธรรม 4 องค์ บนแท่นแกรนิต ได้แก่ **ท่านหลิวซุนฮวง** (ราชวงศ์ถัง) **เอี้ยฮั่งซัง** (ราชวงศ์ถัง) **เดี่ยวเฮี้ยงทัง** (ราชวงศ์หมิง) และ **โง้วมั่งฮู** (ราชวงศ์โจว)

นอกจากนั้นแล้วบริเวณลานด้านหน้า จะได้สักการะรูปหล่อของ **พระศรีอริยเมตไตรยโพธิสัตว์** หรือที่ชาวจีนนิยมเรียกว่า หลวงพ่ออุ้ยยาม ซึ่งถือเป็นเทพเจ้าแห่งโชคลาภ จำนวน 4 องค์ โดยรูปหล่อองค์ใหญ่ตั้งเด่นเป็นสง่ามองเห็นแต่ไกล มีความสูงถึง 3.50 เมตร

และบริเวณลานด้านหน้ายังมีหินแกรนิตแกะสลักเป็นจำนวนมากกว่า 60 ชิ้น ที่แกะสลักมาจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งรูปสิงโตปักกิ่ง สิงโตเต้าจู้ กิเลน สัตว์ต่างๆ ในเทพนิยาย เป็นต้น โดยชิ้นที่น่าสนใจที่สุด ได้แก่ **หินแกรนิตแกะสลักรูปสิงโตปักกิ่งคู่** หน้าประตูกลางของอาคาร ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด สูงถึง

3.50 เมตร และมีน้ำหนักตัวละ 22 ตัน ซึ่งงานแกะสลักหินของชาวจีนนี้ มีมาแต่โบราณและสืบทอดต่อมาจนถึงทุกวันนี้ แม้ในตอนต้นยุครัตนโกสินทร์ก็ได้มีการนำเข้าตุ๊กตาหินจีน หรือที่เรียกว่าตุ๊กตาอับเฉาเรือ ที่ใช้ถ่วงน้ำหนักเรือเมื่อเดินทางกลับจากการค้าขายกับเมืองจีนแล้ว เพื่อมิให้เรือโคลงเคลง มาตั้งไว้ตามวัดหลายแห่ง เช่นวัดอรุณราชวราราม วัดพระศรีรัตนศาสดาราม วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม เป็นต้น

นอกจากจะได้ชื่นชมความงดงามของรูปหล่อเทพเจ้าเป็นจำนวนมากบริเวณลานด้านหน้าแล้ว ยังมีศาลาสักการบูชาสถานที่ เพื่อให้ผู้เข้าชมได้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวง ณ สถานที่แห่งนี้ ที่มีชื่อว่า “ เฉา เสิน ถึง ” แปลว่า ศาลาบูชาอริยเจ้า โดยด้านหน้าศาลามีกระถางรูปขนาดใหญ่หนักประมาณ 1 ตัน ที่หล่อในรูปแบบที่ไม่เหมือนกระถางรูปทั่วไป โดยรูปแบบของกระถางรูปเป็นรูป ขอน ไม่มีนกระเรียนเกาะและมีต้นสนปกคลุมอยู่ด้านบน ซึ่งชาวจีนถือเป็นสัญลักษณ์มงคลแห่งการมีอายุยืน และยังสื่อความหมายถึงธรรมชาติที่สมดุลย์เข้าหาความสงบ นอกจากนี้ยังมีกระถางเผากายานรูปสิงโตทั้งด งามอีก 1 คู่

จากบริเวณลานด้านหน้า เมื่อมองออกไปที่ซุ้มประตูทางเข้าขนาดใหญ่ จะเห็นด้านบนจารึกอักษรจีน 4 ตัว ซึ่งเป็นลายมือของท่านขุนเคอ บุตรชายของ ดร. ขุนยัดเสน อ่านว่า จู้ เหลิน รู่ เล่อ (จ้อ นั้ง อู่ ลัก) มีความหมายเป็นอนุสติเตือนให้ระลึกว่า การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์นั้นย่อมเป็นสุข ซึ่งอเนกกุศลศาลา หรือวิหารเขียนแห่งนี้ ก็คือสัญลักษณ์ของความสุขจากการได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ให้ได้รับความปิติภาคภูมิใจในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมแห่งมนุษยชาตินั่นเอง

เมื่อผ่านเข้าสู่ภายในอาคาร ความอลังการของงานศิลปกรรมปั้นรูปมังกรปิดทอง 2 ชุด ชุดแรกด้านนอกได้แก่ งานปั้น มังกรคู่ถวายทิมายุทธภพ ซึ่งมังกรแต่ละตัวมีความยาวประมาณ 14 เมตร หันหน้าเข้าหาป้ายสัญลักษณ์งานพระ

ราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 60 พรรษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งด้านใต้ลงมาเป็นป้ายอักษรจีน อันเป็นชื่อภาษาจีนของอนุสาวรีย์ ที่ เป็นลายมือกำกับของท่านผู้เจ้ ซึ่งเป็นพระอนุชาของจักรพรรดิบูยี จักรพรรดิองค์สุดท้ายของประเทศจีน ได้เขียนตัวหนังสือชุดนี้ไว้เป็นชุดสุดท้ายมอบให้เมื่ออายุได้ 90 ปี และงานปั้นอีกชุดด้านในได้แก่ รูปเก้ามังกรบังคมจอมจักรพรรดิราช แสดงภาพมังกรอันหมายถึงความยิ่งใหญ่ 9 ตัว ที่ร่วมถวายบังคมแด่องค์พระจอมจักรพรรดิราช ลอยตัวโลดแล่นโดดเด่นด้วยความละเอียดวิจิตรบรรจงและอ่อนช้อยบนผนังกำแพงอย่างมีชีวิตชีวา

ศิลปกรรมล้ำเลิศ

ภายในตัวอาคารชั้นล่าง ประกอบด้วยห้องโถงใหญ่ ห้องโถงชั้นใน ห้องประทับ และห้องรับรอง โดยบริเวณห้องโถงใหญ่และห้องโถงชั้นใน ตั้งแสดงงานศิลปกรรมจีนและภาพจิตรกรรมจีนทั้งของโบราณและงานร่วมสมัยที่งดงามเป็นจำนวนมากมาย เช่น

1. ชุดเครื่องปั้นดินเผาชุด 18 อรหันต์

เป็นงานศิลปกรรมชุดพิเศษที่ได้รับมอบจากรัฐบาลกวางเจา ร่วมกับ รัฐบาลฮ่องกงไผ่ผวน (ฮุกซัว) ซึ่งออกแบบและปั้นโดยช่างฝีมือระดับปรมาจารย์ที่เชี่ยวชาญทางการปั้นรูป 18 อรหันต์โดยเฉพาะ งานชุดนี้เป็นงานปั้นมือที่เน้นรายละเอียดในส่วนของเส้นเอ็น กล้ามเนื้อ สีหน้า สัดส่วน และกริยาท่าทางที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของพระอรหันต์แต่ละรูปได้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุดเท่าที่ได้เคยทำมา โดยงานศิลปกรรมเครื่องปั้นดินเผาชุดนี้เน้นการใช้สีของเนื้อดินธรรมชาติที่มีเฉพาะที่มณฑลกวางตุ้งเท่านั้น นอกจากนั้นแล้วรูปแบบกริยาท่าทางของแต่ละองค์จะแสดงรหัสลับในทางธรรมที่นำ

สนใจยิ่ง พระอรหันต์ 18 องค์ หรือ 18 ยอดอรหันต์ เป็นที่รู้จักกันดีของชาว
จีน ได้แก่

- **พระอรหันต์กนกวัจจะ** (ปางहरषा) หมายถึง การเห็นแจ้งพระธรรม
ว่าเป็นหนึ่ง บันเทิงธรรมบรรลุลोकจิต
- **พระอรหันต์สุปิณฑ** (ปางคั้วยาว) หมายถึง การเห็นแจ้งภพชาติ จิต
เป็นสัญญาตถึงพระนิพพาน
- **พระอรหันต์ภัทร** (ปางข้ามคงคา) หมายถึง การเห็นแจ้งโลก ผ่าข้าม
โอฆสงสารดับทุกข์ได้สิ้น
- **พระอรหันต์นันทมิตร** (ปางปราบมังกร) หมายถึง การใช้อุบายปราบ
กิเลส อันเกิดดับจากจิตที่ร้ายดุจมังกร จิตจะสงบเย็นดังพบดวงแก้ว
- **พระอรหันต์อชิต** (ปางเปิดดวงใจ) หมายถึง การมีหัวใจพระบอ
กรรมะอยู่ในกาย สอนพุทธะอยู่ในจิต
- **พระอรหันต์องคท** (ปางถืออุณยอม) หมายถึง การมีปิติใจในสันโดษ
ยินดีในสิ่งที่ตนมีตนได้
- **พระอรหันต์ราหุล** (ปางอุ้มเจดีย์) หมายถึง การมีคุณธรรมมั่นคง ดัง
พระเจดีย์ให้เขากราบไหว้
- **พระอรหันต์สุปาก** (ปางรำพึง) หมายถึง การถึงพร้อมด้วยวิปัสสนา
ญาณเจริญสมาธิ สอนสมณะ
- **พระอรหันต์กาลิก** (ปางประทับช้าง) หมายถึง การมีจิตหลุดพ้น จิต
ว่างดั่งบันเทิงธรรมชาติ
- **พระอรหันต์นกุล** (ปางกระทำสมาธิ) หมายถึง การวอนมนุษย์ให้หยุด
ทะเลาะกัน หันมาดีกันเพื่อสันติสุข

- พระอรหันต์กนกภารัททวาท (ปางแคะหู) หมายถึง การไม่หูเบาไม่รับรู้เรื่องราวอันวุ่นวายของโลก
- พระอรหันต์ปณโทล (ปางประทับกว้าง) หมายถึง การมีอุดมไมตรีจิตผูกมิตรมุ่งสามัคคีธรรม
- พระอรหันต์วัชรบุตร (ปางถือไม้ซัดกระดูก) หมายถึง การถืออุดมคติกรรมฐานเป็นวัตร ชีวาทังสัจธรรม
- พระอรหันต์ปันถก (ปางหยอกสิงห์) หมายถึง การปราบอภุศลมูลสามซึ่งร้ายดั่งสิงโต เมื่อจิตสงบเห็นแจ้งอริยสัจ
- พระอรหันต์นาคเสน (ปางชูมือ) หมายถึง การขจัดกิเลส ตัณหาอุปาทานให้หมดไป ตื่นจากอวิชชารู้แจ้งเห็นจริง
- พระอรหันต์วันวาสี (ปางประทับหนุนคัมภีร์) หมายถึง การศึกษาธรรมจากพระคัมภีร์และพระไตรปิฎก
- พระอรหันต์จุฑะปันถก (ปางถือบาตร) หมายถึง การมีเมตตากรุณาถือพรหมวิหารธรรมโปรดสรรพสัตว์
- พระอรหันต์ปันตะโล ปณโทล (ปางปราบเสือ) หมายถึง การใช้ธรรมะกำราบจิตเดิมที่ชั่วร้ายดั่งเสือ จนรู้แจ้งจิตสว่างไสว

2. หุ่นทหารดินเผาและรถม้าสำริดจากสุสานจีนซีฮ่องเต้

เป็นหุ่นทหารดินเผาจำนวน 12 ตัว และรถม้าสำริด 2 ชุด ซึ่งได้ขุดค้นพบที่สุสานจีนซีฮ่องเต้ เมืองซีอาน หรือที่โบราณเรียกว่า เมืองฉางอัน ประเทศจีน หุ่นทหารชุดนี้ อาจารย์สง่า กุลกอบเกียรติ ได้รับมอบเป็นพิเศษจากรัฐบาลประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยความรับผิดชอบประสานงานของกระทรวงวัฒนธรรมจีน ชุดทหารดินเผาและชุดม้าสำริดนี้ รัฐบาลจีน ไม่เคยมอบเป็นการถาวรให้แก่ประเทศใดมาก่อน เว้นแต่การนำไปแสดงในช่วงระยะ

สั้นๆ เป็นครั้งคราว หากที่นำมาตั้งแสดงอยู่ที่อเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน) นี้ รัฐบาลจีนได้มอบให้เป็นการถาวรเป็นกรณีพิเศษ พร้อมกับแบบจำลองสุสานจีนสี่ห้องเต้ ที่จำลองมาจากของจริงที่ขุดพบ ซึ่งมีความยิ่งใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ถึงประมาณ 2 ตารางกิโลเมตร โดยได้เริ่มถูกค้นพบในปี ค.ศ. 1974 ด้วยความบังเอิญจากการที่ชาวนาได้ทำการขุดบ่อน้ำ และเท่าที่ขุดขึ้นมาแล้วรวมหุ่นทหารดินเผาทั้งสิ้นกว่า 6 พันตัว ปัจจุบันสุสานแห่งนี้ยังมิได้ทำการขุดเปิดทั้งหมด เนื่องจากความสามารถทางด้านเทคโนโลยียังไม่ดีพอที่จะรักษาของที่ขุดพบให้อยู่ในสภาพเดิมได้

หุ่นทหารดินเผานี้มีขนาดเท่าคนจริง ส่วนหัวสามารถถอดได้ ทั้งนี้หน้าตาและขนาดรูปร่างของหุ่นทหารแต่ละตัวนั้น จะมีลักษณะของคนหลายภูมิภาคในประเทศจีน ซึ่งเป็นแนวคิดของการแสดงความยิ่งใหญ่ ในการที่มีกองทัพทหารมาจากทุกภูมิภาคในประเทศจีน

สำหรับรถม้าสำริด 2 ชุดนั้น ก็พบในสุสานจีนสี่ห้องเต้ เช่นกัน โดยเป็นรถเปิด ประทุนกางร่ม สำหรับทำการรบ เรียกว่า “ ลี่เชอ ” แปลว่ารถยืน และอีกคัน เรียกว่า “ อันเชอ ” แปลว่า รถสงบ ซึ่งเป็นรถพระที่นั่งสำหรับจักรพรรดิ ใช้เสด็จไปในการตรวจราชการ

3. เครื่องสำริดจีนโบราณ

รูปแบบของเครื่องสำริดโบราณที่จัดแสดงนี้ ส่วนใหญ่เป็นภาชนะและเครื่องใช้สอย เช่น ภาชนะใส่อาหาร ภาชนะใส่สุรา ภาชนะใส่น้ำชา ภาชนะใช้หุงต้ม ภาชนะกรองน้ำ ช้อน โคมไฟ เครื่องดนตรีจีนโบราณ (ระฆังราวที่ใช้ในงานพิธีบวงสรวงขงจื้อ) นอกจากนั้นยังมีเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์โบราณที่ทำด้วยสำริด ซึ่งเป็นประดิษฐกรรมของ “ จางเหิง ” นักวิทยาศาสตร์และ

อักษรศาสตร์ ยุคตงฮั่น (ค.ศ. 78 - 139) อันได้แก่ เครื่องตรวจวัดตำแหน่ง แผ่นดินไหวเครื่องแรกของโลก และเครื่องมือตรวจวัดตำแหน่งดวงดาวของจีน สมัยโบราณ โดยเครื่องสำริดจีนโบราณเหล่านี้ได้รับมอบจากรัฐบาลประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน

4. เครื่องปั้นดินเผาจีนโบราณ

เครื่องปั้นดินเผาที่ตั้งแสดงเหล่านี้ ได้รับมอบจากรัฐบาลประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเช่นกัน โดยเครื่องปั้นดินเผาเหล่านี้เป็นเครื่องปั้นดินเผาในยุคต่างๆ ของประเทศจีน เริ่มตั้งแต่ยุคแรกที่มีการค้นพบเครื่องปั้นดินเผาในจีน จนพัฒนาขึ้นมาให้มีการลงสีและเคลือบเผาเป็นเครื่องกระเบื้องยุค 3 สี และยุค 5 สี สำหรับรูปแบบนั้นมีทั้งเครื่องปั้นดินเผาที่ใช้เป็นภาชนะใช้งาน และเครื่องปั้นดินเผาที่ใช้ในการตั้งแสดงเพื่อความสวยงาม อาทิ ไหดิน กาดินเผา ตุ๊กตาดินเผา รูปคนและสัตว์ต่างๆ

5. จิตรกรรมและภาพเขียนสีทั้งโบราณและศิลปะร่วมสมัย

- พระบรมสาทิสลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 9 รัชกาลแห่งราชวงศ์จักรี
- ภาพเขียนชุดแปดเซียน (แปดเซียน) ที่มีอายุกว่า 500 ปี โดยยังคงสภาพที่สมบูรณ์และสวยงาม แม้จะเก่าแก่แต่ก็ยังคงสีสันและรายละเอียดได้เป็นอย่างดี ซึ่งภาพชุดนี้เป็นผลงานของ “ เฉิน หง ไช่ว ” จิตรกรที่มีชื่อเสียงในสมัยราชวงศ์หมิง
- ภาพเขียนชุดพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ บนผนังอาคารบริเวณหน้าห้องประทับและห้องรับรอง เป็นภาพเขียนเก่าแก่ไม่ทราบยุคสมัย โดยเป็นภาพของพระศากยมุนีพุทธเจ้า พระอมิตาภพุทธเจ้า พระไภษัชยคุรุ

พุทธเจ้า พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ และพระมหาสถามปราชญ์โพธิสัตว์
เป็นงานจิตรกรรมที่งดงาม อันเนื่องด้วยพุทธศาสนาแบบมหายานของ
ฝ่ายจีน

- ภาพเขียนศิลปตุนหวง จำนวน 10 ภาพ บนผนังเหนือหน้าต่าง และภาพ
เจ้าแม่กวนอิม 2 ภาพ บริเวณหน้าห้องโถงชั้นใน ภาพชุดนี้เป็นศิลปะ
ภาพเขียนเลียนแบบภาพเขียนโบราณ ที่ค้นพบในถ้ำโมเกา หรือที่เรียก
ว่าถ้ำตุนหวง ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองตุนหวง กลางทะเลทรายโกบี ประเทศสา
ธารณรัฐประชาชนจีน โดยถ้ำนี้สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 336 ใช้เวลาจำหลัก
ก่อสร้างนานถึง 10 ราชวงศ์ รวมเวลากว่าพันปี ซึ่งภาพชุดที่จัดแสดงนี้
เป็นภาพที่ใช้วิธีการเขียนแบบโบราณ คือ นำเอาถัณมณีต่างๆ มาบด
ละเอียดจนเป็นผงแล้วนำมาผสมกับน้ำยาสูตรพิเศษ ซึ่งเป็นความลับที่
ถ่ายทอดกันมาแต่โบราณ โดยเทคนิคการเขียนนี้นักเขียนแซ่เลี้ยว ด้รับ
การถ่ายทอดมาจากจิตรกรผู้มีชื่อแห่งยุค นามว่า จางต้าเขียน ผู้เป็น
ศิษย์รุ่นสุดท้ายที่ได้เรียนรู้เทคนิคการเขียนภาพวิธีนี้ที่เหลืออยู่ ซึ่งถัณ
มณีที่จะนำมาใช้ในการวาดภาพนี้ล้วนเป็นถัณมณีที่ได้รับการคัดเลือก
เป็นพิเศษเพื่อให้ได้สีสันทึกลมกลืนกันในแต่ละสี ตัวอย่างเช่น สีแดงใช้
ทับทิม สีน้ำเงินใช้ไพลิน สีเขียวใช้มรกต และสีผิวเนื้อใช้ปะการังสีชมพู
บดผสมกับไข่มุก แม้แต่กระดาษที่นำมาใช้ในการวาดภาพชุดนี้ ก็เป็น
กระดาษโบราณที่ได้รับการเก็บรักษามาตั้งแต่สมัยเขียนหลงฮ่องเต๋ แห่ง
ราชวงศ์ซิง สำหรับเทคนิคการระบายสีนั้น ต้องระบายซ้ำในแต่ละสี เป็น
จำนวน 15-17 ครั้ง เพื่อให้สีดูสดใส และไม่ทำให้หลุดร่อนหรือกระเทาะ
ได้ง่าย ซึ่งนับเป็นงานศิลปะชั้นสูงที่หาชมได้ยากในปัจจุบัน

- ภาพเขียนสีน้ำของจีนบนกระดาษสา โดยจิตรกรที่ลือชื่อของจีน เป็นภาพทัศนียภาพของเมืองแต่จิวในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับอดีตเมืองแต่จิว ที่เป็นถิ่นฐานของชาวจีนส่วนใหญ่ที่อพยพมาตั้งรากฐานในประเทศไทย โดยเฉพาะภาพสะพานเชียงจิ๋ว ข้ามแม่น้ำอ้งก้ง ซึ่งแต่ก่อนใช้เรือโยงผูกต่อ ๆ กัน นับเป็นสะพานรุ่นเก่าที่ขึ้นชื่อของจีน
- ภาพเขียนจีนทั้งดงามอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งเขียนโดยศิลปินที่มีชื่อเสียงของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เช่น รูปวิวทิวทัศน์ รูปดอกไม้ รูปคนและสัตว์ เป็นต้น ที่ตั้งแสดงไว้ในตู้บริเวณห้องโถง ซึ่งโดยปกติแล้วผลงานของท่านเหล่านั้น ห้ามนำออกนอกประเทศจีน ยกเว้นจะได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษจากรัฐบาล

6. งานไม้แกะสลัก

- ไม้การบูรจำหลักรูปท้าวจตุโลกบาล (สี่ ไต่ เทียน อ้วน) เป็นเทพผู้พิทักษ์ทิศทั้ง 4 โดยเชื่อว่าพระพุทธเจ้าได้ทรงมอบพระธรรมไว้แก่ท้าวมหाराชทั้ง 4 รักษา ชาวจีนจึงได้สร้างท้าวจตุโลกบาลขึ้นเพื่อเป็นผู้คุ้มครองรักษาพระศาสนา และนอกจากนั้นยังพิทักษ์รักษาประเทศชาติและพุทธบริษัทอีกด้วย ถ้าประเทศชาติใดละเลยหรือหมิ่นแคลนพระธรรม ก็จะมีเภทอนการพิทักษ์นั้นเสีย หากมันอยู่ในพระธรรมก็จะอำนวยสุขสวัสดิ์ บริวารของท้าวจตุโลกบาลทั้ง 4 มีหน้าที่คอยตรวจตราดูแลทุกข์สุขของประชาโลก และจัดการปราบปรามสัตว์ที่ทำบาปและไม่ตั้งอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม

ท้าวจตุโลกบาลชุดนี้ เป็นงานไม้แกะสลักโบราณที่แกะจากไม้การบูร มีอายุประมาณกว่า 100 ปี นับเป็นงานศิลปะที่มีความละเอียดและอ่อนช้อย ซึ่งจะหางานเช่นนี้ได้ยากในยุคปัจจุบัน งานชุดนี้ลูกศิษย์ของ

อาจารย์สง่า กุลกอบเกียรติ ที่ฮ่องกง ได้มาจากประเทศจีนและมอบให้อเนกกุศลศาลา โดยทำวาดูโลกบาลทั้ง 4 องค์นี้ ประดิษฐานอยู่หน้าประตูทางเข้าห้องโถงชั้นล่าง ประกอบด้วย

- ทำวากุเวรมหาราช หรือ ทำวเวสวัณ (ตัวเหวิน) ผู้พิทักษ์ทิศเหนือ
 - ทำววิรุฬหกมหาราช (เจิ้งจ่าง) ผู้พิทักษ์ทิศใต้
 - ทำวธรรฐมหาราช (ซือกว้อ) ผู้พิทักษ์ทิศตะวันออก
 - ทำววิรูปักษมหาราช (กว่างมู่) ผู้พิทักษ์ทิศตะวันตก
- **ไม้แกะรูปพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ (กวนอิมพันมือ)** ที่ชาวจีนถือว่าเป็นนิรมานกายของ พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ที่ทรงมีพระนามเมตตาและทรงการุณแก่สรรพชีวิตน้อยใหญ่ได้พ้นจากทะเลทุกข์ เป็นงานศิลปะโบราณจำหลักไม้ลงรักปิดทองทั้งดงามไม่ทราบยุคสมัย
 - **งานไม้สักแกะลงรักปิดทองมังกรและหงส์** บริเวณห้องโถงชั้นในข้างภาพจิตรกรรมพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เป็นรูป **แก้วมังกรเคียงคู่พระจอมทัพ** และ **แก้วหงส์บังคมค้ำบัลพระภัสสร**
 - **งานไม้แกะชุด 24 ยอดกตัญญู** เป็นงานไม้สักแกะปิดทองล่องชาดประดับบนผนังห้องโถงบริเวณหลังชุดแบบจำลองสุสานจีนที่ฮ่องเต้ และแบบจำลองกำแพงเมืองจีน เป็นเรื่องราวชีวิตชาวจีนที่เน้นหลักปฏิบัติเกี่ยวกับความกตัญญู ซึ่งวัฒนธรรมจีนนั้นถือว่าความกตัญญูเป็นคุณธรรมอันประเสริฐ จัดเป็นคุณธรรมข้อแรกในหลักธรรม 10 ประการของลัทธิขงจื๊อ
 - **ป้ายไม้แกะสลัก (ดู่เหลียง)** ซึ่งแขวนตามเสาในห้องโถง เป็นการแกะสลักตัวอักษรจีนลงบนไม้เนื้อแข็งและแต่งสีบนผิวไม้ตามแบบโบราณ

ตัวอักษรลงรักปิดทอง โดยตัวอักษรบนป้ายไม้แกะเหล่านี้นี้เป็นคำกลอน
คู่ที่แต่งและเป็นลายมือที่เขียนให้โดยผู้มีชื่อเสียงของจีนหลายท่าน อัน
ถือเป็นศาสตร์อันสูงส่งในการแต่งคำกลอน แผ่นป้ายดุษี่เลี้ยงคำกลอน
คู่ที่มีความหมายลุ่มลึกในทางศาสนธรรมมีเป็นจำนวนมาก ที่น่าสนใจ
เช่นแผ่นป้ายที่ห้องประทับ ซึ่งถอดความเป็นภาษาไทยได้ว่า

ราชทัณฑ์วัดมนธรรมอันล้ำค่า

เลิศวิถียาล้ำศิลปะพิพัฒน์ผล

เฉลิมพระเกียรตินิมิตถวายพรมงคล

สำราญรัฐภักดีชนอุดมชัย

และที่ห้องรับรองก็มีแผ่นป้ายที่เป็นกลอนคู่ ที่ถอดความเป็นภาษาไทย
ได้ว่า

ขอต้อนรับอาคันตุกะทั้งจีนไทย

วันเดียวไว้รื้อทศนาได้ไม่ถ้วนหนา

ผู้มาเยือนวิหารเขียนจะรู้ว่า

ทุกเวลามาถึงซาบซึ้งธรรม

7. ชุดหินหยกแกะรูป 18 อรหันต์

เป็นงานแกะหินหยกหลายสี ชุด 18 อรหันต์ ซึ่งแกะสลักได้อย่างละเอียด
วิจิตรบรรจง โดยสามารถแกะสลักให้ช่วงที่เป็นใบหน้าและเสื้อผ้ามีสีสรรต่าง
ต่างกันตามสีของเนื้อหินหยกที่แตกต่างกันได้อย่างพอเหมาะงดงาม และมีได้
มีการแต่งเติมสีสรรใดๆ เพิ่มเติมให้สูญเสียความเป็นธรรมชาติ ซึ่งนับเป็น
งานศิลปะการแกะสลักหินชั้นสูงที่ต้องใช้จินตนาการในการวางรูปแบบในการ
แกะสลัก งานชุดหินหยกแกะรูป 18 อรหันต์นี้ ลูกศิษย์ของอาจารย์สง่า ที่
ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นผู้มอบให้

8. งานศิลปะการเขียนลายมือจีน

ภายในอเนกกุศลศาลา (วิหารเขียน) ได้รวบรวมงานศิลปะการเขียนลายมือจีนของบุคคลสำคัญ ๆ และ ข้าราชการระดับสูงหลายท่านของประเทศจีนไว้มากมาย ซึ่งได้มอบให้แก่อเนกกุศลศาลา (วิหารเขียน) โดยศิลปะการเขียนลายมือจีนมีทั้งที่เขียนไว้บนกระดาษจีน ซึ่งชาวจีนนั้นให้ความสำคัญของศิลปะการเขียนลายมือจีนเป็นอย่างมาก โดยศิลปะการเขียนลายมือจีนของแต่ละท่านจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ชาวจีนนั้นถือว่าผู้เป็นนักปราชญ์ชั้นยอดจะต้องมีฝีมือและความชำนาญในการเขียนคู่กันด้วย ซึ่งลายมือคู่กันจีนจะบ่งบอกถึงอารมณ์และอุปนิสัยของผู้เขียน และถือเป็นศิลปะชั้นสูงซึ่งนิยมกันอย่างกว้างขวางในสังคมชาวจีน และความหมายในแต่ละตัวอักษรนั้นเปรียบเสมือนตัวแทนของผู้ที่เขียนมอบให้ โดยถือเป็นการมอบสิ่งสูงสุดให้แก่ผู้รับอันเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของชนชาวจีนแต่โบราณ

9. สรรนิพนธ์ขงจื้อ

ขงจื้อเป็นปราชญ์เมธีคนสำคัญของจีน ผลงานของท่านที่เกี่ยวกับการศึกษาและการปกครองมีอยู่เป็นจำนวนมาก สรรนิพนธ์ชุดนี้ รวมงานประพันธ์ของท่านขงจื้อไว้อย่างไว้อย่างสมบูรณ์ที่สุด โดยผลงานของท่านขงจื้อนั้น ถือเป็นลัทธิหนึ่งที่ผู้คนทั้งหลายพึงปฏิบัติสืบทอดกันต่อมา เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและความสามัคคี

10. ชุดบัลลังก์ที่ประทับของฮ่องเต้

บัลลังก์ที่ประทับชุดสีทองเป็นชุดที่ฮ่องเต้ใช้สำหรับประทับในการออกว่าราชการชั้นนอก คือ การออกว่าราชการอย่างเป็นทางการ สำหรับบัลลังก์ที่ประทับสีไม้ เป็นชุดที่ประทับสำหรับการออกว่าราชการเป็นการภายใน ชุด

บัลลังก์ฮ่องเต้ทั้งสองนี้ ได้รับมอบจากรัฐบาลประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

11. ชุดกลองในพระราชวังโบราณกรุงปักกิ่ง

เป็นกลองที่ใช้ในพระราชวังโบราณกรุงปักกิ่ง ตั้งแต่สมัยราชวงศ์หมิง ถึง ราชวงศ์ชิง (ประมาณปี ค.ศ.1368 - 1911) ซึ่งหนึ่งของกลองทั้ง 2 ด้าน แกะเป็นลวดลายที่ละเอียดงดงาม โดยกลองชุดนี้ลูกศิษย์อาจารย์สง่า เป็นผู้มอบให้

12. โถงคู่งานลงรักแบบโบราณของจีน

โถงคู่ขนาดใหญ่สีแดง ที่ทำจากการขึ้นโครงด้วยผ้าและลงรักแดงอย่างหนา ทับซ้อนกันหลายชั้น แล้วเคลือบด้วยแล็คเกอร์แบบโบราณ แล้วแกะสลักลวดลายอย่างละเอียดและงดงามบนรักแดง ซึ่งจะมีความคงทนยิ่งกว่าไม้ อันเป็นเทคนิคเฉพาะของชาวจีน

13. จานหินฝนหมึกขนาดใหญ่

จานหินฝนหมึกขนาดใหญ่จากเมืองตวนโจว มณฑลกว่างตุง แกะสลักจากหินก้อนเดียวที่มีน้ำหนักมากถึง 250 กิโลกรัม แกะสลักลวดลายเป็นรูปเก้ามังกร และของวิเศษประจำกายท่านแปดเซียน (เปี๊ยกป้อ) ซึ่งหินชนิดนี้พบอยู่ใต้ภูเขาและมีลำธารล้อมอยู่โดยรอบ โดยลักษณะของหินแต่ละก้อนจะมีรูปแบบเป็นอิสระขนาดเล็กใหญ่ตามธรรมชาติเอง และหินชนิดนี้มีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะคือ ในหน้าหนาวที่หนาวจัดของประเทศจีน น้ำหมึกในจานหินนี้จะไม่แข็งตัว และในหน้าร้อนน้ำหมึกก็ไม่ระเหย

14. เครื่องประกอบพิธีทางศาสนาของทิเบต

พุทธศาสนาแบบทิเบตนั้นเป็นการผสมผสานระหว่างหลักธรรมทางพุทธศาสนา เข้ากับพิธีกรรมทางมนตรยานแบบดั้งเดิม มีรูปแบบพิธีกรรมทาง

ศาสนาที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีการใช้เครื่องดนตรีและสิ่งของต่างๆ ในการประกอบพิธีกรรม รวมถึงการร่ายรำในลักษณะพุทธนาฏศิลป์ สิ่งของต่างๆ ที่นำมาจัดแสดงไว้ได้แก่ พระพุทธรูปแบบธิเบต พระสูตรจารึกอักษรธิเบต ลูกประคำ วัชรระ กระจบอมนต์ กริช แตรสังข์ ครอบเศียรลามะ เป็นต้น

15. ภาพหินแกรนิตแกะลายติดบนผนังกำแพงบริเวณห้องโถงชั้นใน

ภาพหินแกะลายชุดนี้ เป็นการแกะลายบนหินแกรนิตขัดมันแผ่นใหญ่จาก ชั่วเถา ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีลวดลายละเอียดงดงามจำนวน 3 ภาพ ได้แก่

- ภาพกลาง เป็นภาพเจ้าแม่กวนอิมปางพันกร พร้อมสาวก
- ภาพซ้ายมือ เป็นภาพแปดเซียนข้ามทะเล (แปดเซียนก๊วยไฮ่)
- ภาพขวามือ เป็นภาพพระถังซำจั๋ง ตอนไปอัญเชิญพระไตรปิฎก

16. โคมไฟแขวนบริเวณห้องโถง

โคมไฟแขวนบริเวณห้องโถง จำนวนทั้งสิ้น 16 โคม เป็นโคมไฟในแบบของราชสำนักโบราณ สร้างขึ้นในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

17. แจกันกั๋งไสคู่ขนาดใหญ่

แจกันคู่นี้มีความสูงถึง 3.45 เมตร เขียนลวดลายอย่างงดงาม เป็นเรื่องราวของคณะแปดเซียนร่วมถวายพระพรแด่เทพมารดาแห่งสรวงสวรรค์ สร้างขึ้นในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน แจกันคู่นี้เป็นเครื่องกระเบื้องปั้นมือที่มีขนาดใหญ่ที่สุดที่มณฑลกั๋งไสสามารถจะทำได้ ตั้งแสดงอยู่ในห้องรับรอง นอกจากนี้ในห้องรับรองยังมีงานศิลปกรรมขนาดยักษ์ของธรรมชาติที่น่าสนใจอีกชิ้นได้แก่ **เห็ดหลินจือยักษ์** ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่ได้เคยมีผู้พบเห็น

กันมา เป็นเหตุหลินจือที่เกิดจากธรรมชาติในเทือกเขาสูงที่มีหิมะปกคลุม
ตลอดในแผ่นดินจีนตอนเหนือ ซึ่งผู้ที่ไม่เก็บมาต้องใช้ความพยายามและ
เวลาอย่างมากในการค้นหา

สำหรับในห้องประทับ ได้ประดิษฐ์ฐานรูปหล่อโลหะปิดทองพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน ที่จัดสร้างขึ้นเนื่องในวโรกาสฉลองพระชนมพรรษา ครบ 6 รอบ ในปี พ.ศ. 2542 และมีงานศิลปกรรมชิ้นสุดท้ายอดได้แก่ **ชุดพระเก้าอี้ประทับสำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว** ซึ่งเป็นงานไม้แกะสลักของจีน เรื่องราวสามก๊ก ที่มีความวิจิตรด้วยลายละเอียดที่ถูกรบเรียงสลักลงในเนื้อไม้และรูปทรงขนาดใหญ่ที่สง่างามพร้อมความอลังการที่หาชมได้ยาก จัดทำขึ้นในสมัยราชวงศ์ชิง (อายุกว่า 130 ปี) ทำจากไม้สื่อถึงมู่ ซึ่งเนื้อไม้มีความงดงามในตัวเเองอย่างมากและเป็นไม้ที่หาได้ยากมีมูลค่าสูง ที่ทางการจีนอนุรักษ์ไว้ ใช้เวลาในการแกะสลักถึง 7 ปี โดยงานชุดนี้มีความแปลก กล่าวคือโดยทั่วไปแล้ว ชุดเก้าอี้ของจีนที่ยิ่งใหญ่มักจะแกะสลักรูปมังกรหรือรูปสิงห์เป็นองค์ประกอบ แต่งานชุดนี้ซึ่งมีความอลังการอย่างยิ่งได้จำลองรูปช้างเป็นองค์ประกอบของชุดเก้าอี้ อันเป็นความเหมาะสมกับราชวงศ์ไทย นอกจากนั้นแล้วยังมีอีกหลากหลายที่น่าสนใจในห้องประทับ ดังนี้

- ภาพจิตรกรรมพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระราชกรณียกิจต่าง ๆ
- ลายพระหัตถ์อักษรจีน ชื่อภาษาจีนของอเนกกุศลศาลา โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานไว้ ในคราวเสด็จเปิดห้องแสดงศิลปกรรมไทย เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2539

- พระพุทธรูปโบราณยุคสุโขทัย ยุคปลายอยุธยา และ ยุคต้นรัตนโกสินทร์
- แผ่นป้ายไม้สักจำหลักอักษรจีนเป็นตัวอักษรอ่านว่า “ว่น ชัย ทิง แพล” ตรงตามความหมายของแต่ละคำว่า “ห้องโถงหมื่นปี” ซึ่งมีความหมายเป็นนัยยะว่าเป็น “ห้องพระโรงถวายพระพรกษัตริย์และราชินี” มีอนุสนธิมาจากการที่คนจีนมักนิยมถวายพระพรแต่สองใต้และสองเฮา ให้มีพระชนมายุยืนยาวเป็นหมื่นปี โดยไม้จำหลักนี้เป็นไม้สักแผ่นเดียวขนาดใหญ่แกะสลักเป็นลายก้ามกุ้งรพันรอบตัวอักษร 3 ตัวนี้
- ไม้แกะลายมังกรต้นเมฆ ทำจากไม้มะเกลือดำ ซึ่งมีความงดงามละเอียดอ่อนช้อย อันเป็นงานศิลปโบราณที่ยังคงสภาพที่สมบูรณ์
- ภาพจิตรกรรมชุดประเพณีไทย 12 เดือน ที่แสดงถึงประเพณีที่สำคัญของไทยอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ได้สืบทอดกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน และควรได้รับการอนุรักษ์สืบทอดต่อไป
- ภาพจิตรกรรมที่ชนะเลิศการประกวดของธนาคารกรุงไทย รูปแสงเงาได้ร่วมพุทธศาสนา และรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรูปแบบงานจิตรกรรมร่วมสมัย ซึ่งมอบให้โดย คุณบัณฑิต ล่ำซำ
- งานไม้สักแกะสลักลงสี รูปตลาดน้ำ และงานแกะไม้ลอยตัวรูปกุลสตรีไทยที่จำหลักรายละเอียดได้อย่างประณีต โดยช่างชาวเหนือผู้เชี่ยวชาญในการแกะสลัก
- แผ่นฉิวบัง โบราณ 3 แผ่น ซึ่งแผ่นฉิวบังเป็นแผ่นที่ใช้สำหรับการเขียนข้อความที่ขุนนางในสมัยโบราณจะใช้ในการจดข้อความที่จะกราบบังคมทูลแก่องค์พระจักรพรรดิ เมื่อใช้เสร็จในแต่ละครั้งแล้วก็จะลบออก

และเขียนใหม่ในครั้งต่อไป ซึ่งนิยมใช้กันในสมัยราชวงศ์ถัง และ ราชวงศ์ซ่ง โดยแผ่นเขียนนี้จะทำจากงาช้าง มีลักษณะเป็นแผ่นแบนเรียวยาว

- นอกจากนั้นยังมีงานศิลปะชิ้นสูงที่น่าสนใจอีกมากมาย อาทิ ฉากแก้วมังกร เป็นงานปักผ้าดินทองแบบโบราณ เครื่องบูชา 5 ชั้น อันได้แก่ กระถางรูป เชิงเทียน และแจกัน อันเป็นเครื่องบูชาสูงสุดที่ชาวจีนนิยมแต่โบราณ เป็นต้น

เทพสถานตำนานจีน

นอกจากการจัดแสดงงานโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และงานจิตรกรรมอันล้ำค่าของจีนเป็นจำนวนมากมาแล้ว ณ บริเวณห้องโถงใหญ่ ห้องโถงชั้นใน และบริเวณชั้นสองของอาคาร ยังเป็นที่ประดิษฐานเทวรูปเทพเจ้าหรือเขียนผู้วิเศษที่ชาวจีนเคารพบูชาหลายองค์รวบรวมไว้ที่สถานที่แห่งเดียว เพื่อให้ผู้คนได้สักการะบูชาด้วยความสะดวก คนจีนนิยมบูชาเพราะเชื่อว่าเทพเจ้าจะสามารถบันดาลสิ่งที่ดีขึ้นปรารถนาได้ เทพเจ้าเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นตามความเชื่อหรือตามประวัติศาสตร์พงศาวดารของผู้ที่เป็นยอดหรือเป็นเลิศในด้านใดด้านหนึ่ง บูชาเพื่อรำลึกถึงบุญคุณที่ท่านเหล่านั้นได้สร้างไว้ในอดีต เพื่อเป็นตัวอย่าง หรือไม่ก็มีความเชื่อว่าท่านเหล่านั้นเป็นเทพเจ้าหรือเขียนจะต้องมาช่วยถ้าไปขอความช่วยเหลือ

บริเวณห้องโถงใหญ่และห้องโถงชั้นในที่ชั้นล่าง ประดิษฐานรูปหล่อโบราณเทวรูป ดังนี้

1. รูปหล่อโบราณมหาพรหมไตรวิสุทธิ (ท่าแข็งเตียงจุ) นับถือกันว่าเป็นเทพบดีชั้นสูง ในลัทธิเต๋า เป็นรูปหล่อในสมัยราชวงศ์ถัง ซึ่งประกอบด้วย 3

องค์ ได้แก่ เง็กเซ็งห่วนซีเที่ยงจุง เล้งเซ็งเหล่งป้อเที่ยงจุง และ ไท้เซ็งเต่า
เต็กเที่ยงจุง

2. รูปหล่อโบราณท่านเล่าจื้อซีว (ไต้เสียงเล่ากง) ผู้เป็นศาสดาแห่งลัทธิเต๋า
เป็นรูปหล่อในสมัยราชวงศ์หมิง
3. รูปหล่อโบราณเทพบดีเสียงเที่ยงเซียงดี (เสียงบู๊ซุ๊กโจว) หรือที่ชาวไทย
รู้จักในชื่อ เจ้าพ่อเสือ ที่เป็นที่นับถือกันมาก มี 2 องค์ ในปางบู๊ และปางนุ่ง
เป็นเทวรูปเก่าแก่ตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซ่งได้ (อายุ 873 ปี) ซึ่งแต่เดิมตั้งเป็นเทพ
ประธานในศาลที่เสียงบู๊ซุ๊ ประเทศจีน
4. รูปหล่อโบราณพระกวนอิมโพธิสัตว์ โดยองค์ประทับยืนที่ประดิษฐาน ณ
ห้องโถงชั้นใน มีความสูงถึง 3.2 เมตร ในสมัยราชวงศ์ถัง รูปหล่อโบราณ
พระสหัสกรอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ (กวนอิมพันมือ) และรูปหล่อโบราณพระ
กวนอิมโพธิสัตว์อีกหลายองค์ หลายปางทั้งดงาม ชาวจีนเคารพนับถือพระ
กวนอิมโพธิสัตว์มากกว่าพระโพธิสัตว์องค์อื่นใด เพราะเป็นพระผู้เมตตาสรรพ
สัตว์ทั้งหลายไม่เลือกว่าจะเป็นสัตว์นรก มนุษย์ หรือสัตว์เดรัจฉาน
5. รูปหล่อโบราณพระศรีศากยมุนีพุทธเจ้า จำนวนหลายองค์ หลายปาง
พระศรีศากยมุนีพุทธเจ้า คือพระโคตมพุทธเจ้า องค์เดียวกับที่พุทธศาสนิกชน
ชาวไทยทั้งหลายเคารพกราบไหว้บูชา
6. รูปหล่อโบราณเทพแห่งโชคลาภ (ไฉซิ้ง)
7. รูปหล่อโบราณท่านกวนอู อติเทพผู้ทรงความซื่อสัตย์
8. รูปหล่อโบราณปฐมาจารย์แห่งวัดเส้าหลิน พระโพธิธรรม (ดักม้อ)
9. รูปหล่อโบราณพระอรหันต์จีกง

10. รูปหล่อโบราณเทพหฤทัย ส่องวงยี่อ
11. รูปหล่อโบราณเทพดาทิพย์ โขยหลังง
12. รูปหล่อโบราณสุริยครรภโทธิสัตว์
13. รูปหล่อโบราณจันทรครรภโทธิสัตว์
14. รูปหล่อโบราณเจ้าแม่สวรรค์ อ่วงบ้อเหนียนัย
15. รูปหล่อโบราณเจ้าแม่ธรณี ตีบ้อเหนียนัย
16. รูปหล่อโบราณอริยเทวีเทียงเจียเสียบ้อ (เจ้าแม่ทับทิม)
17. รูปหล่อโบราณท่านเปาบุ้นจิ้น
18. รูปหล่อโบราณเทพเจ้าแห่งการเกษตร (สิ่งล้ง)

นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีรูปหล่อโบราณของเทพเจ้าอีกหลายองค์ ที่ประดิษฐานในห้องโถงชั้นล่าง ให้ทุกท่านได้สักการะ และชมความงดงามของงานปฏิมากรรมรูปหล่อโบราณในแต่ละยุคสมัยจากประเทศจีน

สำหรับรูปหล่อเทวรูปที่ประดิษฐานที่บริเวณชั้นสองของอาคาร ได้แก่

1. เทวรูปประธานวิหาร วิสุทธิเทพลือท่งปิง (โจวซือ) เป็นเทวรูปหล่อขนาดใหญ่ปิดทองตลอดทั้งองค์ ประดิษฐานในแท่นบูชาไม้สักแกะสลักปิดทองที่ละเอียดและงดงามภายในอาคารชั้นสอง ท่านวิสุทธิเทพลือท่งปิงนั้น เป็นเทพหนึ่งในแปดเซียน มีฉายาว่า ซ่งเอี้ยงจื้อ เป็นชาวเมืองเกียเตี้ยว (ฮ่อตง) ในราชวงศ์ถัง (ราวปี พ.ศ. 1341) มีความฉลาดรอบรู้ สติปัญญาเฉียบแหลม และมีความจำแม่นยำ แต่ท่านกลับไม่คิดรับราชการมียศตำแหน่ง โดยท่านได้คิดถึงการได้มาซึ่งลาภยศและการเสื่อมไปของลาภยศ การหลงระเหิรไปใน

ความสุขที่ไม่แท้จริงและไม่จีรังยั่งยืนในโลก ท่านจึงได้ไปศึกษาและปฏิบัติกับอาจารย์ฮังเจงลี่ ด้วยความอุตสาหะในการบำเพ็ญเพียร และได้นำสรรพวิชาที่ได้ศึกษามาแก้กฏลบรรเทาทุกข์ช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่มีคุณธรรม ภายหลังจึงได้สำเร็จเป็นเซียน สะพายกระบี่และถือแฉับจามรเป็นสัญลักษณ์มงคล

สำหรับด้านข้างรูปหล่อวิสุทธิเทพลือท่งปิง ทั้ง 2 ด้าน มีงานประติมากรรมปูนปั้นลอยตัวเขียนสีประดับฝาผนัง ด้านหนึ่งเป็นเรื่องแปดเซียนร่วมถวายพรแด่เทพมารดาแห่งสรวงสวรรค์ ที่มีตำนานเล่าขานกันว่าในวันขึ้น 8 ค่ำ เดือน 8 ของจีน เป็นวันประสูติของเทพมารดา แปดเซียนจึงพากันมาร่วมพิธีถวายพร โดยเหาะเหินจากเกาะผิงไฉ่ แดนเทพข้ามทะเลตงไห่ แล้วต่างแสดงอิทธิฤทธิ์จนเกิดเป็นเรื่องราวกับลูกมังกรจ้าวสมุทร ชาวจีนถือว่าภาพนี้มีความหมายสิริมงคลเกี่ยวกับความมีอายุยืน สำหรับอีกด้าน แสดงเรื่องนางพญางูขาว ตอนนางพญางูขาวใช้อิทธิฤทธิ์ทำให้น้ำทะเลท่วมวัดกุเซาของ เพื่อชิงตัวไคว่เซ่งผู้เป็นสามีของนางคืนจากเจ้าอาวาสฮวบไฮ่ ซึ่งนำตัวไคว่เซ่งไปเพื่อรักษาตัวและให้พ้นจากฤทธิ์ของนางพญางูขาว

2. **รูปหล่อไท่เสียงเล่ากุง (เล่าจ้อ)** ท่านเล่าจ้อ เป็นศาสดาแห่งลัทธิเต๋า และเป็นผู้ประพันธ์คัมภีร์เต๋าเต๋อจิง ที่เลื่องชื่อ
3. **รูปหล่อท่านขุนพลกวนอู ท่านกวนเพ้ง และแม่ทัพจิวยี้** ท่านกวนอู เป็นวีรบุรุษลือชื่อในประวัติศาสตร์จีนสมัยสามก๊ก เป็นผู้มีสติปัญญาและใจกล้าหาญมาแต่น้อย ทั้งยังมีกำลังมาก ชาวจีนนับถือท่านกวนอูว่าเป็นเทพเจ้าแห่งขุนศึกผู้มีความซื่อสัตย์และมีคุณธรรมสูงยิ่ง ทั้งจักรพรรดิและประชาราษฎร์ในสมัยหลังต่างเทิดทูนบูชา และได้สถาปนาเป็นเทพบดีแห่งความซื่อสัตย์ผู้คุ้มครองประเทศ

4. **รูปหล่ออริยมเหธีขงจื้อ** ท่านขงจื้อได้ชื่อว่าเป็นมหาปราชญ์ของชาวจีน เป็นปราชญ์เมธีสมัยชุนชิว เป็นนักการศึกษาและนักการปกครองที่สำคัญของจีน เป็นผู้ให้กำเนิดลัทธิขงจื้อหรือลัทธิขงจื้อ ซึ่งคำสอนของสำนักนี้มีอิทธิพลต่อวิถีคิดและวิถีชีวิตของชาวจีนมาจนถึงปัจจุบัน
5. **รูปหล่อพระอรหันต์จี้ก้ง** พระอาจารย์เต๋าจี้ หรือที่ชนทั่วไปเรียกขานว่า “จี้ก้ง-พระพุทธที่ยังอยู่” เป็นชาวเมืองเมียนไท้ ในราชวงศ์ซ่ง แต้หลี่ มีนามว่าชิวเหยียน ได้ออกบวช ณ อารามหลิงหยิงชื่อ มีสมณฉายาว่าเต๋าจี้ พระอาจารย์มีอุบายวิธีในการสอนธรรมโปรดสัตว์โดยสร้างทำตัวแปลกเพี้ยน ด้วยเหตุนี้จึงได้รับขนานนามว่าพระเพี้ยนเต๋าจี้ จี้ก้งเป็นพระที่มีอารมณ์ขันขี้มุก แย้ม ไส้เลื้อยผ้าขาดๆ และพัดขาดๆ คอยช่วยเหลือคนที่กำลังตกทุกข์ได้ยาก
6. **รูปหล่อท่านตั๊กม้อ** ท่านตั๊กม้อหรือท่านโพธิธรรมเป็นชาวชมพูทวีปที่เดินทางไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศจีน โดยจำพรรษาอยู่ ณ วัดเส้าหลินระหว่างนั้นได้เข้ามานิพนธ์ในถ้ำเป็นเวลานานถึง 9 ปี ถือกันว่าท่านเป็นปฐมปรมาจารย์แห่งนิกายเซ็นของจีน
7. **รูปหล่อท่านฮั่วท้อ** (ท่านฮั่วท้อ หรือ ฮั่วโต่ว) เป็นหมอที่มีชื่อเสียงมากในประเทศจีนสมัยสามก๊ก นับเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในสรรพวิทยาการแพทย์ของจีน โดยเฉพาะทางด้านการผ่าตัด การวางยาสลบ ที่ยอดเยี่ยมคือ เป็นหมอที่สามารถรักษาคนที่ไม่มียาทางรักษาแล้วให้กลับเป็นปกติได้ จึงได้รับฉายาว่า หมอเทวดา หรือ เซียนหมอ
8. **รูปหล่อท่านเจิ้งคู้ย** เล่ากันว่าท่านเป็นขุนพลผู้มีความจงรักภักดี หากมีหน้าตาน่ากลัว นับแต่ราชวงศ์เป็นต้นมานับถือว่าเป็นเทพเจ้าผู้ปราบภูติผี

ปีศาจ ชาวจีนมักนิยมติดรูปท่านเจิ้งคู้ยไว้ที่หน้าบ้าน ในวันขึ้น 5 ค่ำเดือน 5 ซึ่งเป็นเทศกาลตวงโจ้ว หรือเทศกาลสารทจีนม้งจ้าง เพื่อขับไล่สิ่งอัปมงคล

9. **รูปหล่อได้ซังกงโจวซือ** พระภิกษุผู้ยิ่งใหญ่ด้วยกุศลทานในสมัยราชวงศ์ซ่ง ได้สละตำแหน่งนายอำเภอแคว้นเจ้อเจียง มาอาศัยในร่มกาสาวพัตร์ และได้ออกจาริกเพื่อช่วยเหลือผู้คนอยู่เป็นนิจ นอกจากนั้นแล้วยังปรากฏอิทธิฤทธิ์แสดงให้เห็นประจักษ์แก่ผู้คนเป็นที่ยศจรรย์ เมื่อมรณะภาพชาวบ้านจึงได้พากันสร้างศาลเจ้าไว้สักการบูชา โดยใช้ชื่อว่าปอดี้เก็ง ซึ่งแปลว่า คุณานุสรณ์
10. **รูปหล่ออริยาจารย์ ฮ้อ เอี้ย ฮั้ง** (ลัก บ้อ เขียน) เขียนผู้เชี่ยวชาญด้านหลักฮวงจุ้ย
11. **รูปหล่อเดียวซำซังโจวซือ** ปริมาจารย์มวยไท่เก๊ก
12. **รูปหล่อนักพรตจางเต้าหลิน** (เตีย เขียน ซือ) ผู้สถาปนาลัทธิเต๋า เจ้าสำนักนิกายเงินอี้
13. **รูปหล่อเซ็งจู้ย โจวซือ** เทพเจ้าศักดิ์สิทธิ์ของชาวจีนฮกเกี้ยน
14. **รูปหล่ออึ้งโต๋เขียน** เทพเจ้าศักดิ์สิทธิ์ของชาวจีนฮ่องกง
15. **รูปหล่อนักพรตชีวจางซุน** ปราชญ์แห่งลัทธิเต๋า เจ้าสำนักนิกายฉวนจิน
16. **รูปหล่อมวยแซเอี้ย** เทพประจำดาวศึกฆัต ที่นักศึกษาและผู้เข้าสอบไล่ให้การเคารพบูชา

นอกจากนั้นแล้วบริเวณชั้นสามของอาคาร นอกจากประดิษฐานพระพุทธรูปราชจำลองและพระสาวกแล้ว ยังประดิษฐานรูปหล่อโบราณพระพุทธรเจ้าสามองค์ ได้แก่ พระศากยมุนีพุทธเจ้า พระอมิตาภพุทธเจ้า พระไภษัชยคุรุพุทธเจ้า รูปหล่อ

พระโพธิสัตว์หนึ่งองค์ ได้แก่ พระศรีอริยเมตไตรยโพธิสัตว์ และ ชุด 18 อรหันต์ ที่เป็นงานโลหะสำริดทองเนื้อโบราณ โดยทั้งหมดนี้เป็นงานศิลปะประมาณสมัยราชวงศ์ถัง

วิถีชาวจีน

นอกจากประดิษฐานเทพเจ้าเพื่อการสักการะหลายองค์ที่บริเวณลานชั้นสองของอาคารแล้ว ยังมีการตั้งแสดง **รูปหล่อฮ่องเต้จีน** 6 องค์ ได้แก่

- **พระเจ้าเอี่ยมตี้** ซึ่งถือกันว่าเป็นปฐมบรรพบุรุษ และบูรพจักรพรรดิของชนชาวจีน
- **พระเจ้าอึ้งตี้** ผู้เป็นปฐมจักรพรรดิของจีน
- **จีนซีฮ่องเต้** (ปฐมจักรพรรดิวงศ์จิน) เป็นจักรพรรดิผู้ยิ่งใหญ่พระองค์หนึ่งของจีน ได้รวมอาณาจักรจินเป็นอันหนึ่งอันเดียว ในสมัยราชวงศ์จิน
- **พระเจ้าฮั่นเกาโจ้ว** (เล่าปี่ ปฐมจักรพรรดิราชวงศ์ฮั่น) เป็นผู้วางรากฐานระบบราชการของจีนให้มั่นคง มีการลงโทษเจ้านายที่ทำผิด และแสวงหาคนที่มีความสามารถและคนที่รู้วิธีการมาช่วยรับราชการ
- **พระเจ้าถังไท่จง** (ลีซี้มิ่ง ปฐมจักรพรรดิราชวงศ์ถัง) เป็นผู้สร้างความเจริญให้แก่สังคมจีนในด้านต่างๆ อย่างกว้างขวาง รัชสมัยของพระองค์นั้นเป็นยุคทองของประวัติศาสตร์จีน
- **พระเจ้าซ่งไท่โจ้ว** (เตี้ย คัง เอี๊ยง ปฐมจักรพรรดิราชวงศ์ซ่ง) เป็นผู้ยุติความวุ่นวายในแผ่นดินจีน สถาปนาความเป็นเอกภาพขึ้นอีกครั้งหนึ่งหลังยุคแห่งสงคราม

อีกทั้งยังมี **รูปหล่อชุด 19 ท้ามวยเส้าหลิน** ซึ่งหล่อจากแบบจริงของพระวัดเส้าหลินในท่ามวยต่างๆ ที่มีความงดงามอ่อนช้อยผนวกกับความแข็งแกร่งได้

อย่างลงตัว ศิลปะการต่อสู้มวยจีนนั้นเป็นที่ขึ้นชื่อโด่งดังจนเป็นที่รู้จักแพร่หลายกันโดยทั่วไป ที่สำคัญยอมได้แก่ ท่ามวยแห่งสำนักเส้าหลิน เชื่อกันว่าท่านตั๊กม้อเป็นผู้เริ่มคิดค้นขึ้นเพื่อให้เกิดการออกกำลังกายของพระสงฆ์ ภายหลังจึงได้พัฒนาขึ้นเป็นวิชาการต่อสู้ร้ายรำ ซึ่งถือเป็นศิลปะชั้นสูงแขนงหนึ่ง

รูปหล่อชุดวิถีชีวิตชาวจีน ซึ่งแสดงให้เห็นประเพณีและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ในชีวิตพื้นบ้านของชาวจีน ก็เป็นรูปหล่อที่มีชีวิตชีวา โดยรูปหล่อชุดนี้ประกอบด้วย รูปหล่อหมอดู คนขายเหล้า คนเย็บผ้า พ่อค้าวาณิช นักศึกษานักรบ และชาวบ้านเล่นหมากรุก

ศิลปกรรมไทยร่วมสมัย

อนกฤตศาลา (วิหารเซียน) นอกจากจะเป็นแหล่งรวมของงานศิลปะจีนที่หาชมได้ยากแล้ว ยังได้จัดแสดงศิลปกรรมชั้นสูงของไทยอีกเป็นจำนวนมาก รวมทั้งผลงานของช่างชั้นครูหลายชิ้น โดยได้จัดแสดงในห้องศิลปกรรมไทย บริเวณชั้นสอง ทั้งนี้เพื่อเป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่งานศิลปะไทยให้เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง งานที่คัดสรรมาจัดแสดง เป็นผลงานสร้างสรรค์ชั้นเลิศในแต่ละสาขาของงานศิลปะ เช่น

■ ภาพจิตรกรรมชุดแปดมหาราชไทย

ภาพจิตรกรรมชุดแปดมหาราชไทยกับพระราชกรณียกิจที่สำคัญของแต่ละพระองค์ ได้แก่ พ่อขุนเม็งรายมหาราช พ่อขุนรามคำแหงมหาราช พระนารายณ์มหาราช พระนเรศวรมหาราช พระเจ้าตากสินมหาราช พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช พระปิยมหาราช และ พระภูมิพลมหาราช

- ภาพจิตรกรรมชุดเรื่องรามเกียรติ์ ซึ่งเป็นวรรณกรรมอมตะในโลกแห่งวรรณคดีไทย

■ รูปหล่อชุดพระประจำวันปิดทอง ศิลปะแบบคันธารราช

สังคมไทยมีความยึดมั่นในพุทธศาสนามาแต่โบราณกาล และได้มีความเชื่อว่าพุทธศาสนิกชนทุกคน จะมีพระประจำวันเกิด ทำหน้าที่ปกป้องรักษาคุ้มครอง ซึ่งพระประจำวันเกิดมีลักษณะแตกต่างกันตามวันในสัปดาห์ โดยในแต่ละปางมีดังนี้

- พระประจำวันจันทร์ (พระพุทธรูปปางห้ามญาติ)
- พระประจำวันอังคาร (พระพุทธรูปปางไสยาสน์)
- พระประจำวันพุธ (พระพุทธรูปปางอุ้มบาตร)
- พระประจำวันพฤหัสบดี (พระพุทธรูปปางขัดสมาธิ)
- พระประจำวันศุกร์ (พระพุทธรูปปางรำพึง)
- พระประจำวันเสาร์ (พระพุทธรูปปางนาคปรก)
- พระประจำวันอาทิตย์ (พระพุทธรูปปางถวายเนตร)

■ หุ่นกระบอกจากไทย

การเล่นหุ่นกระบอกจากไทย เป็นมหรสพที่มีการละเล่นกันอย่างกว้างขวางในอดีต และมีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการรวมเอาศิลปะสาขาต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน เช่น ต้องอาศัยช่างผู้ชำนาญในการสร้างตัวหุ่น ซึ่งต้องมีความสามารถทางประติมากรรม จิตรกรรม และประณีตศิลป์ในการเย็บปักถักร้อย นอกจากนี้ การเล่นก็ต้องใช้บทในวรรณคดี และผู้ที่ทำการเชิดหุ่นก็ต้องมีความรู้ในเรื่องทำนอง เป็นต้น ปัจจุบันการเล่นหุ่นกระบอกจากหาดายก นอกจากในงานพิธีสำคัญๆ

สำหรับหุ่นกระบอกที่นำมาแสดง ณ อเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน) นี้ เป็นผลงานของ นางชูศรี สกุลแก้ว (ป้าชิ้น) ศิลปินแห่งชาติ ความสำคัญของหุ่นกระบอกชุดนี้คือ เป็นงานประดิษฐ์ฝีมือช่างระดับครู ที่เติบโตและผูกพันกับหุ่นกระบอกมาตลอดชีวิต หุ่นกระบอกที่ตั้งแสดงอยู่เป็นชุดพระอภัยมณีรวม 22 ตัว ที่ถูกบรรจุประดิษฐ์ด้วยฝีมือปราณีตงดงามควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้อย่างยิ่ง

■ หุ่นละครเล็ก

หุ่นละครเล็กถือกำเนิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2444 ในรัชสมัยรัชกาลที่ 4 โดยพ่อครูแกร ศัพทวนิช ผู้คิดค้นประดิษฐ์ขึ้นโดยประยุกต์จากหุ่นจีน ในกรมพระราชวังบวรวิไชยชาญ ประมาณ 100 ตัว ต่อมากรมหลวงนครไชยศรีสุรเดช เป็นผู้ให้ชื่อว่า หุ่นละครเล็ก ครั้นพ่อครูแกร อายุมากขึ้นไม่มีเรี่ยวแรงที่จะเชิดหุ่นละครเล็กอีกต่อไป ท่านได้มอบหุ่นให้แก่ลูกสะใภ้ประมาณ 30 ตัว นอกนั้นท่านได้นำไปทิ้งแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณท่าพระจันทร์ พร้อมคำสาปที่ว่า “ใครก็ตามที่คิดสร้างหุ่นเลียนแบบของท่าน ขอให้มันเป็นไปต่างๆ นานา”

จากนั้นมาหุ่นละครเล็กได้หายสาบสูญไปกว่า 50 ปี เนื่องจากเกรงคำสาปและลูกสะใภ้ของพ่อครูแกร ได้มอบหุ่นให้กับนายคู่ย ยังเขียวสด ซึ่งเป็นผู้เชิดเอกในคณะของพ่อครูแกร สุดท้ายหุ่นละครเล็กได้ตกมาสู่ นายสาคร ยังเขียวสด หรือ โจหลุยส์ ผู้เป็นบุตรชายของนายคู่ย ยังเขียวสด

ศิลปะหุ่นละครเล็กนี้ได้ผนวกเอาความรู้ทางนาฏศิลป์เข้ากับประสบการณ์การแสดงละคร ซึ่งการเชิดหุ่นแต่ละตัวต้องใช้ผู้เชิดถึง 3 คน จึงต้องมีความเป็นระบบระเบียบมีจังหวะที่แม่นยำและมีการประสานงานกันอย่างดี โดยหุ่นมีรูปร่างอย่างคนซึ่งกล่าวกันว่าการสร้างหุ่นละครเล็กนั้นเลียนแบบมาจากหุ่น

หลวง แต่สามารถเคลื่อนไหวได้เกือบทุกส่วนเหมือนคนจริงโดยใช้กลไกพิเศษ ซึ่งถือเป็นความลับทำให้การเชิดหุ่นได้อารมณ์และเหมือนมีชีวิตจริง ตัวหุ่นนั้นทำด้วยกระดาษข่อย มีสายใยที่ข้อมือทำให้หักข้อมือและขี้นิ้วได้ และตัวหุ่นสามารถหันหน้าได้ การแต่งตัวหุ่นจะแต่งครบเครื่องแบบโขนด้วยชุดซึ่งตัดเย็บพร้อมเครื่องประดับเหมือนตัวละครจริง โดยเครื่องแต่งกายจะปักเลื่อมมีความประณีต แม้กำไลก็ปักด้วยรักเป็นวงแล้วปิดทอง

สำหรับหุ่นละครเล็กที่นำมาแสดงนี้ เป็นฝีมือของ นายสาคร ยังเขียวสด หรือ ลุงใจหุ่ยส์ ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (หุ่นละครเล็ก) มีหุ่นรวมกว่า 10 ตัว ที่สำคัญคือหุ่นทั้งหมดประดิษฐ์ขึ้นโดยมีกลไกอย่างหุ่นจริงที่ใช้ในการแสดง มีการตกแต่งประดับเครื่องแต่งกายอย่างประณีตบรรจง นอกจากนี้ยังทำเป็นตัวหุ่นแข็งที่จัดเป็นชุดการแสดงตอนพระรามยกรบ ซึ่งดูสง่างามและวิจิตรตระการเป็นอย่างยิ่ง

■ หัวโขนชุดเศียรครุละคร

หัวโขนเป็นงานศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ของไทย คือใช้สวมในการแสดงโขน การประดิษฐ์หัวโขนก็เป็นงานศิลปะอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความประณีตละเอียดอ่อนซ้อย โดยหัวโขนที่จัดแสดง ณ อเนกกุลศาลานี้ เป็นชุดเศียรครุละครรวม 9 เศียร เป็นฝีมือของนายสาคร ยังเขียวสด ศิลปินแห่งชาติ แต่ละครเศียรเขียนลายสีและลายทองประดับมุกอย่างงดงาม สำหรับหัวโขนชุดเศียรครุละคร นิยมตั้งไว้บูชาในบ้านครูการแสดง และจะประกอบพิธีไหว้ครูตามโอกาส และทำการครอบครูให้กับผู้ที่จะเรียนนาฏศิลป์ หรือนักแสดงเป็นประจำทุกปี โดยเศียรครุทั้ง 9 เศียรนี้ได้แก่ พระฤาษี พระพิราพ พระพิฆเนศวร พระวิฆณุกร พระประโคนธรรพ พระนารายณ์ พระอิศวร พระพรหม พระปัญจสิข

■ ชุดเครื่องดนตรีไทยฝังมุก

เครื่องดนตรีไทยเป็นประติมากรรมที่เนื่องด้วยคีตศิลป์ นอกจากจะถูกสร้างสรรคขึ้นเพื่อให้มีความงามทางศิลปะแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความสามารถในการใช้สอยอีกด้วย รูปแบบของเครื่องดนตรีไทยมีหลายประเภทและเทคนิคการประดิษฐ์เครื่องดนตรีแต่ละชนิดก็มีความแตกต่างกันไป ทั้งวัสดุที่ใช้ก็มีคุณภาพในทางศิลปะและประโยชน์ใช้สอยที่ไม่เหมือนกัน เครื่องดนตรีไทยที่จัดแสดงไว้ ณ อุทยานกุศลศาลา เป็นเครื่องดนตรีทั้งที่เป็นฝีมือของช่างระดับครู และฝีมือระดับชาวบ้าน แสดงให้เห็นถึงอัจฉริยภาพและภูมิปัญญาพื้นบ้านไทย โดยเครื่องดนตรีไทยที่นำมาจัดแสดงไว้ ได้แก่

- ชุดเครื่องมุก ประกอบด้วย ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ระนาดรางเหล็ก เอก รางเหล็กทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ตะโพน กระจับโหม่ง กลองทัด กลองแขก จระเข้
- ซออู้ ซอด้วง ซอสามสาย ฝังมุกปลายงา
- ปี่ใน ปี่ชวา (งาช้าง) ปี่ในงาเต็มเลา
- ฉิ่ง ฉาบ กรับ
- กลองตะโพน ฆ้องโหม่ง

■ ศิลปกรรมประดิษฐ์แบบจำลอง ชุดเรือพระที่นั่ง

ชุดเรือพระที่นั่งเป็นราชยานทางน้ำที่พระมหากษัตริย์ทรงใช้ในการเสด็จพระราชดำเนินทางชลมารค โดยเฉพาะในงานพระราชพิธีต่างๆ ลำเรือมีการประดับลวดลายและสลักเสลาอย่างงดงาม ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่า แสดงให้เห็นถึงอัจฉริยภาพทางด้านศิลปะนาวาสถาปัตยกรรมอันสูงส่งของชาวไทย

ชุดเรือพระที่นั่งจำลองที่นำมาแสดงนั้น เป็นชุดกระบวนพยุหยาตราทางชลมารค ซึ่งเป็นริ้วกระบวนเรือพระราชพิธีที่จัดขึ้นในการที่พระมหากษัตริย์ในสมัยโบราณ เสด็จพระราชดำเนินไปในการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการส่วนพระองค์และเป็นการพระราชพิธี ซึ่งได้ประกอบกันมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเรื่อยมาในสมัยกรุงศรีอยุธยา กรุงธนบุรี และมาถึงรัชสมัยกรุงรัตนโกสินทร์จนถึงปัจจุบัน พระราชพิธีสำคัญที่มีการเสด็จฯ โดยกระบวนเช่นนี้ ได้แก่ พระราชพิธีถวายผ้าพระกฐิน พระราชพิธีบรมราชาภิเษก การเสด็จพระราชดำเนินเลียบพระนครทางน้ำ เป็นต้น ซึ่งการจัดกระบวนเรือพระราชพิธีนี้จะโอ้อวดงามมีความเป็นระเบียบสมกับเป็นประเพณีของชาติที่มีอารยธรรมอันสูงส่งมาแต่โบราณกาล

การประดิษฐ์แบบจำลองนั้น เป็นงานช่างเชิงศิลป์ที่มีเสน่ห์เฉพาะตัว ใช้เทคนิคการคำนวณย่อส่วนอย่างได้สัดส่วนที่ถูกต้องจากของจริง ซึ่งต้องใช้ความละเอียดอย่างสูง เป็นหัตถกรรมที่จำลองเรื่องราวต่าง ๆ ในวัฒนธรรมประเพณีอันสูงส่งของชนชาติไทย ที่มีมาแต่โบราณกาลจนถึงปัจจุบัน

■ ชุดเรือไทยจำลอง

ชาวไทยมีชีวิตผูกพันกับสายน้ำมาแต่อดีต จนเกิดมีวัฒนธรรมและประเพณีทางน้ำอย่างมากมาย หลายวิถีชีวิตที่บรรสานกับธรรมชาติเช่นนี้มีอิทธิพลต่อสภาพจิตของคนไทยที่เป็นไปในความสงบเย็น นอกจากนั้นแล้วการใช้เรือยังนับว่าเป็นการคมนาคมขนส่งที่สำคัญยิ่งของชีวิตชาวไทยในอดีต ซึ่งบันดาลให้เกิดงานศิลปะเกี่ยวกับเรือไทยที่น่าสนใจมากมาย โดยชุดเรือไทยจำลองที่ได้นำมาแสดงไว้ ได้แก่

- แบบจำลองชุดเรือเสด็จประพาสต้นของรัชกาลที่ 5 ประกอบด้วยเรือ มาดแก่ง เรือแหวด เรือแม่ปะหรือหางแมงป่อง เรือสามก่าหรือสามเกตุ เรือชะล่า เรือบด เรือยนต์หลวง เรือคนแพ
- แบบจำลองชุดตลาดน้ำ ที่แสดงภาพชีวิตและการสัญจรทางน้ำของไทย ซึ่งได้ชื่อว่าเป็น “เวนิชตะวันออก” ประกอบด้วยเรือขลอม เรือช้าง กระดาน เรือลำปั่นสวน เรือพายม้า เรือหมู เรือตะเระ เรือเมล์ เรือบด เรือชะล่า เรือหางยาว เป็นต้น
- แบบจำลองชุดประเพณีไทยเกี่ยวกับเรือ ได้แก่ เรือองค์กฐิน เรือผ้าป่า เรือยาวแข่ง การเล่นเพลงเรือ

งานศิลปกรรมประดิษฐ์แบบจำลองชุดเรือทั้งหมดนี้ ทั้งชุดเรือพระที่นั่ง และชุดเรือไทย เป็นผลงานของ อาจารย์ไพฑูริย์ ขาวมาลา แห่งวิทยาลัย การต่อเรืออยุธยา

■ ชุดเรือนไทยประจำทั้งสี่ภาคจำลอง

เรือนไทยแต่ละภาคจะมีลักษณะที่แตกต่างกันตามสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ การก่อสร้างเรือนไทยมีรายละเอียดเกี่ยวกับพิธีกรรมที่น่าสนใจ เช่น การตั้งเสาเอก การขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น นอกจากนี้เรือนไทยยังเป็นงานศิลปะทางสถาปัตยกรรมที่มีแบบอย่างเฉพาะตัว

ชุดเรือนไทยประจำทั้งสี่ภาคจำลองที่นำมาแสดงไว้ได้แก่ เรือนไทยภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และ ภาคใต้ ช่วยให้ผู้สนใจได้ศึกษารายละเอียดได้เป็นอย่างดี ชุดเรือนไทยประจำภาคจำลองนี้ทำด้วยไม้สักทั้งหมด มีความละเอียดและงดงามเป็นอย่างมาก เป็นผลงานประดิษฐ์ของกองช่างไม้ ศูนย์ ศิลปชีพ สอนจิตรลดา

■ งานไม้จำหลักรูปเทวดาประจำทิศทั้งแปดของไทย

งานไม้จำหลักรูปเทวดาประจำทิศทั้ง 8 เป็นงานแกะสลักไม้สัก เป็นรูปลอย องค์ลายนูน ระบายสีสันอย่างงดงาม ประดับบนผนังทั้งแปดทิศในห้องแสดง ศิลปกรรมไทย เทพเจ้าทั้ง 8 องค์นี้ ได้แก่

- พระไพศรพนธ์ (ประจำทิศอุดร)
- พระยม (ประจำทิศทักษิณ) เทพแห่งความตาย
- พระอินทร์ (ประจำทิศบูรพา)
- พระวรุณ (ประจำทิศปัจฉิม) เทพแห่งฝน
- พระอิศาน (ประจำทิศอีสาน) นามว่าพระอินทร์
- พระคคินี อัคคี (ประจำทิศอาคเนย์) เทพแห่งไฟ
- พระนรฤติ (ประจำทิศหรดี) เทพ
- พระพายู (ประจำทิศพายัพ) เทพแห่งลม

■ งานไม้สักจำหลักและงานสลักขอนซุง รูปช้างและสัตว์อื่นๆ

งานไม้สักจำหลักที่แสดงเป็นงานฝีมือจากจังหวัดเชียงใหม่ เป็นรูปโขลงช้างใหญ่เล็กหลายชั้น ซึ่งมีความละเอียดในการจำหลัก ทั้งสัดส่วนและอากัปกริยาของช้างที่ให้ความรู้สึกเหมือนจริง แสดงให้เห็นถึงฝีมือ จินตนาการและความวิริยะอุตสาหะของช่างพื้นบ้านไทย โดยการจำหลักไม้สักเป็นรูปโขลงช้างนี้เป็นการแกะสลักจากไม้สักท่อนเดียวโดยไม่มีการเชื่อมต่อ นอกจากการจำหลักเป็นรูปโขลงช้างแล้วยังมีการจำหลักเป็นรูปอื่นๆ ที่มีความละเอียดในลวดลายอีกมากมาย โดยจำหลักจากครก แคะผัดข้าว หางเสื่อเรือ รางข้าวเลี้ยงสัตว์ ซึ่งเป็นไม้สักเก่า เป็นต้น รวมแล้วกว่า 40 รายการ

พุทธศิลป์ไทย

บริเวณชั้นสาม ของอเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน) ประดิษฐาน พระพุทธรชินราชจำลอง เป็นพระประธาน เพื่อให้ผู้ที่มาเที่ยวชมได้สักการะเพื่อเป็นสิริมงคลของชีวิต และได้รับความอิมเอบใจจากความงดงามของพุทธศิลป์ไทย โดยพระพุทธรชินราชจำลององค์นี้ ปั้นและหล่อโดย อาจารย์จำทวิ บุรณเขตต์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาประติมากรรม ที่เชี่ยวชาญงานศิลปะด้านปั้นและหล่อพระพุทธรชินราช จังหวัดพิษณุโลกเป็นการเฉพาะ

นอกจากนี้ยังมีภาพพุทธประวัติที่มีความอ่อนช้อยและงดงามอย่างมาก รวมทั้งมีมิติให้ชีวิตชีวาเป็นอย่างยิ่ง จำนวน 15 รูป ซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่จะสามารถบอกเล่าเรื่องพุทธประวัติของพระพุทธองค์ได้อย่างลึกซึ้ง ตั้งแต่ ประสูติ ตรัสรู้ จนถึงปรินิพพาน โดยผู้วาดได้แก่ อาจารย์คำนวน ชานันโท ได้บรรจงสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ เพื่อเผยแพร่พุทธศาสนา เป็นเวลาเกือบ 2 ปี

มูลนิธิอเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน) ในพระสังฆราชูปถัมภ์

นับแต่เปิดอเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน) มาตั้งแต่ต้นปี 2536 ได้มีผู้สนใจทั้งชาวไทยและต่างประเทศเข้าชมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อให้อเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน) เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าความรู้ในทางศิลปวัฒนธรรมไทยและจีนในระยะยาวรวมทั้งเป็นสถานที่ประดิษฐานสิ่งศักดิ์สิทธิ์จำนวนมากเพื่อการเคารพสักการะของผู้เข้าเยี่ยมชมให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อยและสมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา จึงดำเนิน

การจัดตั้งมูลนิธิเนกกุลศาลา (วิหารเซียน) เป็นทางการโดยอยู่ในพระสังฆราชูปถัมภ์

มูลนิธิเนกกุลศาลา (วิหารเซียน) มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้มูลนิธิเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาเนกกุลศาลาให้เป็นสาธารณสมบัติของชาติตลอดไป นอกจากนี้มูลนิธิยังมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. บำเพ็ญสาธารณกุศลเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการทะนุบำรุงเนกกุลศาลา (วิหารเซียน)
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาแก่เด็กที่ด้อยโอกาสในสังคม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนที่ขาดแคลน
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและการศึกษาอบรม รวมทั้งกิจกรรมใดๆ อันเป็นไปเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทั้งในและต่างประเทศ โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรมทางวัฒนธรรมชาติ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของมนุษยชาติ
4. ดำเนินการใดๆ เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือร่วมมือกับองค์กรการกุศลอื่นๆ เพื่อสาธารณประโยชน์

ดังนั้นรายได้จากการจำหน่ายบัตรผ่านประตู นอกจากจะใช้ในการบำรุงรักษาเนกกุลศาลา (วิหารเซียน) ซึ่งเป็นงานหลักในความรับผิดชอบของมูลนิธิแล้วยังนำไปดำเนินงานจัดทำโครงการพัฒนาการศึกษาของนักเรียนที่ขาดทุนทางการเงิน เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของเยาวชนในชุมชนบริเวณรอบโครงการพัฒนาพื้นที่วัดญาณสังวรารามอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งปัจจุบันมูลนิธิได้ให้ทุนการศึกษาแบบต่อเนื่องแก่นักเรียนที่ขาดทุนทางการเงินตั้งแต่ระดับชั้นประถมจนถึงระดับมัธยมแก่โรงเรียนทั้งสิ้น 12 แห่ง นอกจากนั้นแล้วยังให้ความช่วยเหลือ

ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน จัดหาหนังสือสมทบโครงการส่งเสริมการอ่านที่ทาง
มูลนิธิริเริ่มไว้เป็นประจำทุกปีแก่ทุกโรงเรียน ให้ความช่วยเหลือในโครงการอาหาร
กลางวันแก่นักเรียนที่ขาดส่นทางการเงินแก่ทุกโรงเรียน เป็นต้น

ทั้งนี้การดำเนินงานของมูลนิธิอเนกกุศลศาลา (วิหารเซียน) เป็นการประสาน
งานร่วมมือกับ สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่อง
มาจากพระราชดำริ (สำนักงาน กปร.) อย่างใกล้ชิด

ภาคผนวก

แนวคิดอาจารย์สง่า กุลกอบเกียรติ

บทสัมภาษณ์ อาจารย์สง่า กุลกอบเกียรติ โดยหนังสือพลอยแถมเพชร ฉบับประจำเดือนมิถุนายน 2543

ด้วยความตั้งใจที่จะสร้างศูนย์รวมวัฒนธรรมไทย-จีนที่สมบูรณ์แบบของธรรมจารย์ด้านผู้ หรือ “สง่า กุลกอบเกียรติ” ทำให้ อเนกกุศลศาลา หรือ วิหารเซียน แห่งนี้เกิดขึ้น

ก่อนอ่านบทสัมภาษณ์นี้ ขอแนะนำให้เปิดไปอ่านเรื่อง และรูปภาพของวิหารเซียนก่อน คุณจะรับรู้ถึงผลงานที่ท่านสร้างขึ้น พร้อมกับมองเห็นภาพรวม เข้าใจความคิดและสิ่งที่ท่านทำได้ง่ายขึ้น

คุณสง่าหรือผู้รู้จักเต็มใจเรียกว่า “อาจารย์” ด้วยความเคารพนับถือ ทั้งที่ไม่เคยตั้งตัวเป็นครูบาอาจารย์ของใครเลย เป็นผู้ดำริ ออกแบบ ควบคุมการก่อสร้าง สรรหาศิลปะล้ำค่ามาจัดแสดงเพียงผู้เดียว ใช้เวลากว่า 12 ปี ทุกอย่างจึงเสร็จสมบูรณ์ดังตั้งใจ

อาจารย์สง่านั่งบนเก้าอี้ข้างประตู ข้างๆมีโต๊ะตั้งกาน้ำร้อน ถ้วยน้ำชา ส่วนคณะของเราที่ไปกันหลายคนพร้อมใจลงนั่งพับเพียบเรียบร้อยบนพื้นหินอ่อน สะอาดและเย็นสบาย

เราขอจนอาจารย์รินน้ำร้อนใส่ถ้วยเรียบร้อยแล้ว จึงเริ่มการสนทนา เริ่มด้วยคำถามที่ทุกคนถามขณะนั่งรถจากปากทางเข้ามายังวิหาร ทำไมอาจารย์สร้าง

วิหารเขียนขึ้นมา และอาจารย์มาพบที่สวดยี่สิบนี้ได้อย่างไร ข้างหน้าเป็นอ่างเก็บ
น้ำ ข้างหลังเป็นภูเขา

อาจารย์วางถ้วยน้ำชาที่จิบแล้วลง พร้อมกับตอบคำถามว่า “ตอบไม่ถูก ไม่
เคยคิด ไม่มีญาณ ไม่เคยฝัน ไม่รู้ ไปถามคนรู้เรื่องดีกว่า อาจารย์อยู่ที่นี่มา 24 ปี
ตั้งแต่สร้างวัดญาณฯ 12 ปี นี่อีก 12 ปี ก็จำไม่หมด พูดไปก็ยาว คิดไม่ออก แก่
แล้ว”

คำถามแรกๆ อาจารย์ไม่ค่อยตอบ แถมบอกรัดให้เราไปคุยกับคุณจินตนา-
ลูกสาวดีกว่า แล้วอาจารย์ก็นั่งยิ้ม เหมือนทดสอบความตั้งใจจะมาสัมภาษณ์
ของเรา โชคดีที่วันนี้เรามาทันหลายคน จึงช่วยกันถามนั่นถามนี่ไปเรื่อยๆ ไม่หยุด
เช่น ตอนเริ่มสร้างยากมัยคะ

“ก็พูดไม่ถูก บางทีกินข้าวยังยากกว่าที่มาทำงาน เพราะตั้งใจก็ไม่ยาก กิน
ข้าวบางทีไม่ค่อยสบายใจก็กินไม่ลง ก็ยาก งานนี้ไม่เคยว่าไม่ทำก็ไม่เหมือนกัน
ตั้งใจทำก็ไม่ยาก” สุดท้ายอาจารย์ก็เมตตาบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ฟัง

“ที่ตรงนี้ได้มาเจอเอง อาจารย์มาช่วยงานวัดญาณฯ (วัดญาณสังวราราม
วรมหาวิหาร) อยู่ก่อน พอวัดญาณฯ สร้างเสร็จ พระเจ้าอยู่หัวก็พระราชทานที่ดิน
นี้ให้ เราก็คิดว่าเป็นที่ที่มีคุณค่ามาก ควรจะสร้างเป็นที่เผยแพร่วัฒนธรรมไทย-
จีน เท่านั้นแหละ ตอนเริ่มต้นเป็นปลายปี พ.ศ.2530 ที่ได้รับพระราชทานที่ ปี
2531 ก็เป็นปีมังกรทอง วันที่ 6 มิถุนายน ก็เริ่มสร้าง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงพระราชทานศิลาฤกษ์ลอย ทางวิหารได้นำไปแกะลงบนแผ่นไม้และอัญเชิญ
ไปติดไว้บนผนังทางเข้าวิหาร สร้างถึงปี 2536 ก็ถวายพระเจ้าอยู่หัว ใช้ชื่อ ชาว
ไทยเชื้อสายจีนทั้งหมด ร่วมจิตร่วมใจกันสร้างถวายพระเจ้าอยู่หัว 60 พรรษา “

ความจริงแล้วจุดประสงค์ในการสร้างวิหารเซียนของ อาจารย์สง่า นั้น มีรายละเอียดลึกลับกว่านั้น

“ เมื่อเราสร้างขึ้นถวายพระองค์แล้ว อย่างน้อยก็ได้ช่วยพญา ล้างพญาให้สะอาด ทำไม่ต้องการความสะอาด เพราะหลายปีที่ผ่านมา อาจารย์อยู่ต่างประเทศชักชวนเพื่อนฝูงมาเที่ยวพญา คนที่เคยมาบอกว่าจำได้ว่าไม่มีอะไรเลย พญาเป็นที่สกปรก ถนนหนทางสกปรก น้ำทะเลก็สกปรก หน้าข้าวคนก็สกปรก

เราเป็นชาวจีนก็จริง แต่เรามาอยู่ที่นี่ เราก็น้อยหน้าเหมือนกัน เมื่อมีโอกาสก็ควรมาทำ ถึงจะไม่ได้ประโยชน์ให้บ้านเมืองมากมาย แต่เราต้องมีหน้าที่...ต้องทำ อาจทำให้ประเทศชาติเป็นเกียรติทั่วโลกมาเที่ยวก็เป็นเกียรติว่าพญาไม่ใช่มีแต่น้ำสกปรก ถนนหนทางสกปรก แต่ยังมีที่นี้ที่สะอาด เข้ามาไม่ให้ใส่รองเท้าด้วย ลองเข้ามาดูที่นี้ก่อน บางคนเดินๆ แล้วเอามือไปลูบยังบอกว่าสะอาดกว่าห้องนอนเราอีก เราก็มียุติให้ประเทศ แล้วไม่ว่าชาติอะไร กินข้าวกินน้ำที่นี้ แล้วอยู่เมืองไทย ก็เป็นชาติไทย ถือว่าเราเป็นชาวจีนก็ไม่ถูกต้อง แต่ชาวจีนก็มีนิสัยว่าไม่ลืมว่ามาจากไหน.... ที่นี้เราทำอย่างนี้ หนึ่ง-ทำให้ประเทศชาติมีเกียรติ แล้วก็ยังชักชวนรายได้เข้ามา ทำให้พญาคึกคักขึ้นมา แล้วคนในท้องที่ก็มีงานทำเพิ่มขึ้น “

เมื่อตั้งใจทำตรงนี้แล้ว อาจารย์สง่าจึงทุ่มเทเต็มที่ เพื่อให้วิหารเซียนเป็นหน้าตาของชาวจีนในแผ่นดินไทย และของเมืองพญาด้วย นอกจากสถาปัตยกรรมที่งดงามอลังการแล้ว สิ่งตกแต่งภายในก็ต้องไม่น้อยหน้ากัน

“ เราต้องทำให้ขึ้นชื่อ ของที่มาแสดงในวิหารก็ต้องเต็มที่ ต้องยอมเอาบ้านไปจำนอง แล้วให้รักษาที่นี้ไว้ ถ้าไม่มีของ ใครจะมาเที่ยว แล้วเข้าใจว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหมือนกับว่าเห็นใจอาจารย์ ก็ทำให้สามารถรวบรวมทุกอย่างมาอยู่ที่นี่ได้ ให้

ชาวไทยชาวจีนได้เคารพนับถือ เป็นที่เข้าใจทั่วโลกว่า 2 ประเทศ ไทย-จีน ก็เหมือนกัน บางที่เมืองจีนยังไม่มีของแบบนี้เลย “

ศิลปวัตถุ จิตรกรรม ประติมากรรมล้ำค่านับร้อยชิ้นที่จัดแสดงอยู่ภายในอาณาบริเวณของวิหารเขียนทั้งภายนอกและภายในมีที่มาจากหลายๆทางหลายๆแห่ง ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่คนธรรมดาจะสามารถรวบรวมมาไว้ในที่เดียวกันได้อย่างนี้ แต่อาจารย์สง่าทำได้

“ ของนี้เมืองจีนให้มาเป็นส่วนของรัฐบาล ในสมัยตั้งเสี้ยวผิง เขาให้มาเราก็ต้องรับ แต่อาจารย์ไม่เคยเจอเขา อาจารย์ไปเมืองจีนบ่อยก็ไม่เคยไปถึงเขา เขาสูงนี่ จะไปเจอได้อย่างไร ของเขามีเยอะ เขาก็ให้มา 328 ชิ้น เป็นของที่ห้ามออกนอกประเทศ แต่เขาให้เรา แล้วก็มีส่วนอาจารย์ซื้อเอง อาจารย์เลยยอมเอาบ้านไปจำนองเพื่อซื้อของอื่นมาเพิ่มเติม เงินเราหยิบขึ้นมาจากพื้นดินมีโอกาสดักวันคืนให้ประเทศชาติ “

แม้จะมีหนี้ก้อนใหญ่ แต่เป็นหนี้ที่อาจารย์แบกรับด้วยความเต็มใจ ไม่เคยเรียกร้องให้ใครเข้ามาช่วยด้วย ตรงกันข้าม นับแต่สร้างวิหารเขียนขึ้นมา ทางวิหารกลับให้ความช่วยเหลือประชาชนในท้องถิ่นนั้นมาตลอด

“ ตอนนั้นไม่มีเงินแล้ว เพราะอาจารย์ต้องรับหนี้ 50 ล้านบาท เราไม่เคยไปเรียใคร ใครแต่มีคนอยากให้เราเก็บ ไม่มีคำขอ ตอนก่อสร้างก็ไม่ขอ ไม่โฆษณาเวลานี้ก็ไม่โฆษณา ตอนนี้เรายังมีโรงเรียน 12 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนในเขตตำบลห้วยใหญ่ ที่เราต้องช่วยเหลือมีอยู่กลางวัน เป็นค่าข้าวเด็กๆ และให้ทุนการศึกษา แล้วทั้ง 12 โรงเรียนเขาได้รวมกันตั้งเป็นกลุ่มโรงเรียนวิหารเขียนอุปถัมภ์

ปีหนึ่งพอวันที่ 6 มิถุนายน เราก็ช่วยนักเรียนที่เขาแจ้งมา โรงเรียนไหนก็คนๆ เป็นทุนการศึกษา เราจะส่งนักเรียนตั้งแต่ประถม 1 ถึงประถม 6 ก่อน แล้วเด็ก

คนไหนต้องการเรียนต่อ เราก็จะส่งเรียนจนจบมัธยม ตอนนี่เราช่วยเฉพาะโรงเรียนในบริเวณที่นี้ 12 โรงเรียน กำลังที่จะออกนอกเขตยังไม่ถึง เราก็อยู่ในเขตนี้เราจะทำอะไรก็ไม่ได้

เราเคยเป็นพ่อค้ามา เราก็มีหัวแข็งลึเหมือนกัน ก็คิดว่าถ้าของเราเต็ม เรามีของมาก มีของที่นำชม คนมาเที่ยวหนึ่งครั้งแล้วไปบอกต่อกัน เราก็มีก้าหน้าไม่มียอดหลัง ทำไปเราก็ไม่ต้องห่วงว่าเรามีหนี้จะอย่างไร เราไม่ให้คณะกรรมการเดือดร้อน อาจารย์ทำแล้วอาจารย์ไม่ได้คิดว่าเป็นของส่วนตัว เวลานี้อาจารย์ไม่ได้ทำอะไรแล้ว ตั้งคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ทำงานขึ้นมาดูแล

เราตั้งใจสร้างถวายพระเจ้าอยู่หัว แล้วใช้ซื้อชาวไทยเชื้อสายจีนทั้งหมด นี่หมายความว่าเรากว้างขวาง ทุกคนไม่ได้บริจาคแต่มีชื่อเป็นเจ้าของว่าช่วยกันสร้าง ก็เรียกว่าอาจารย์ใจกว้าง แต่จริงๆแล้ว อาจารย์ลำบาก เพราะถ้าทำอะไรผิด ก็ผิดชาวจีนทั้งหมด เสียทั้งหมด ชื่อนี้สำคัญเพราะฉะนั้นเวลาประชุมคณะกรรมการ อาจารย์ก็ต้องพูดให้เข้าใจ “

เราทราบมาว่าอาจารย์สง่า มีความรู้เรื่องฮวงจุ้ยเป็นเลิศ แต่ออกจะแปลกใจ ที่เห็นวิหารหันหน้าไปทางทิศตะวันตก แต่เมื่อเอ่ยถาม อาจารย์สง่าท่านก็ถามเราบ้างว่า

“ มีตำราที่โน่นว่าสร้างหันหน้าไปทางทิศตะวันตกไม่ดี ใครเคยอ่านมาก็เป็นความรู้ แต่อาจารย์ไม่เคยอ่าน สร้างเอง วัดญาณฯ อยู่ทางขวามือ ก็หันหน้าไปทางทิศตะวันตกเหมือนกัน อย่าไปยุ่งเลยว่าทิศไหน จะบอกให้ว่าทำไมทำหลังนี้หันตะวันตก หลังนี้เป็นภูเขา สามข้างเป็นสามเหลี่ยมแบบเก้ออ้วนนั้น ก็เป็นว่าหลังพึงเป็นภูเขารอบไว้ ข้างหน้ามีน้ำเป็นทะเล ” อาจารย์ชี้ให้ดูเก้ออ้วนไม่มีพนักโอบรอบ และที่เท้าแขน แล้วจึงเสริมว่า

“ จริงๆแล้ว เรื่อง ตี๋ลี่ นี่ก็แปลก ภาษาไทยเรียก ฮวงจุ้ย จริงๆเรียก ตี๋ลี่ ส่วนมากเป็นอาชีพรากินใช้ไม่ได้ เรียนตำราในตำราที่ไหนมี เขาเขียนแบบนี้ๆ แล้วในตำรามีภูเขาให้ดูมัย หนังสือที่ไหนมี สมัยโบราณที่เมืองจีน เขาจะต้องตามอาจารย์ขึ้นภูเขาดังแต่ยังเล็กๆ ก็ไปเห็นที่ต่างๆ ไปดูเป็นเดือนๆ ปีๆ ดูจนชัดเจน ไม่ใช่วันหนึ่งจะตัดสินใจได้ เรียกว่ามีความรู้ เดียวนี้มีเงินเข้ามาพรั่งนี้ก็เสร็จ เป็นอาชีพรากินได้

อีกอย่าง พุดแล้วก็พุดนะ สร้างวิหารเขียนนี่ก็เป็นเหมือนกับสวรรค์กันไว้ให้พระเจ้าอยู่หัวพระราชทานที่ อาจารย์ก็เคยคิดอยู่หลายสิบปี หลายสิบปีมานี้เลย คิดว่าเราต้องรู้ประวัติศาสตร์เมืองจีนว่าทำไมรบกันไม่จบหลายพันปี เป็นเพราะอะไร ก็เข้าใจว่าสวรรค์คงไม่อยากจะดูจั่วอย่างนี้หรอก ถ้าวิญญูณมีจริง สวรรค์ก็คงงานหนักน่าดู เวลารบที่เป็นหมื่นๆ ถ้าวิญญูณจะขึ้นไปหมดก็คงแย่ ไม่ใช่ของเล่นนะ ก็คิดอยู่ว่าทำไมเป็นอย่างนี้

พักหลังมานี้ก็ได้ว่า อาจจะมีหลายประการ หนึ่ง... สำคัญมาก อาจเกิดจากศาสนา สอง... อาจจะมีเกิดจากวัฒนธรรมที่เผยแพร่มา ศึกษาไม่ทั่วหลายอย่างที่เกิดขึ้นมา แต่จุดที่สำคัญที่สุดก็เป็นเพราะศาสนา เพราะทางชาวจีนเขามีให้ 3 ศาสนา พุทธ ขงจื้อ และ ลัทธิเต๋า ทั้ง 3 ลัทธินี้ใหญ่มาก ต่างคนต่างคุมกันเอง วัดก็ถือ เป็นพุทธ ก็มีขงจื้อไม่ได้ มีลัทธิเต๋ามีเขียนไม่ได้ ขงจื้อก็มีพระพุทธรูปไม่ได้ มีเขียนไม่ได้ ลัทธิเต๋าก็มีพระพุทธรูป มีขงจื้อไม่ได้

อันนี้ในใจคิดอยู่ว่า เมื่อไหร่มีปัญญาที่จะสร้างเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรม จะต้องรวบรวมพระเจ้าเทวดาทุกลัทธิมาอยู่ร่วมกันเป็นแห่งเดียวจริงๆ นี่คิดมาหลายสิบปีนะ ไม่ใช่เพิ่งมาคิด มันก็เลยมาเจอแหล่ง “

วิหารเขียนจึงเป็นศูนย์รวมของพระพุทธรูป และ เขียน ตามที่อาจารย์สง่า
ตั้งใจไว้ เพราะอาจารย์มีความเชื่อว่าความรู้ไม่ควรถูกปิดกั้น ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดๆ

“ อาจารย์คิดมานาน แต่ว่าปีที่แล้วถึงจะตัดสินใจได้ว่าความคิดของอาจารย์
ไม่ผิด ทำไมความคิดไม่ผิด เพราะปีที่แล้วอาจารย์ได้ไปสร้างสาขายู๋แต่จิ๋ว ที่
เมืองจีนแห่งหนึ่ง แล้วก็ให้ลูกศิษย์ทางนั้นคนหนึ่งไปที่ฮ่องกง ไปหาคนหนึ่ง

คนนี้อายุ 88 ปี ในประเทศจีนเขาเป็นคนที่เก่งที่สุด ที่ว่าเก่งที่สุดในเรื่องการ
ศึกษา เป็นหนึ่งในสาม ก็เรียกว่าไม่เกินะ เราก็ให้ลูกศิษย์เราไปเป็นลูกน้องเขา ไป
ขอเขาเขียนตัวหนังสือไปติดที่วิหาร พอเขียนเสร็จทางของเราไปติดเรียบร้อย เมื่อ
ปีที่แล้วตรุษจีน อาจารย์ก็เอาภาพไปโชว์ร่วมกันที่ชั่วเถาร่วมกับกวางเจา ก็ไปเจอ
เขา เขาไปก่อนอาจารย์ 3 วัน พอรู้ว่าตัวหนังสือเขาไปติดอยู่ที่วิหารเขียนที่แต่จิ๋ว
เขาก็ไม่โหมก ทางนั้นก็โทรศัพท์มาบอกว่า อาจารย์ไปอาจจะเจอเขานะ ขอให้
ระวังตัวหน่อย กลัวว่าเขาจะมาพูดจาไม่เพราะ

อาจารย์ก็รู้ ก็ไปในวันรุ่งขึ้น ไปที่ที่จะโชว์ภาพไปเจอเขา คนนั้นแนะนำว่า
อาจารย์ เขามองหน้าไม่พูด ลูกขึ้นจะไป อาจารย์ไปเกาะเขา ให้นั่งลงและบอก
ว่า ท่านผู้เฒ่า ผมนับถือท่านมากที่สุด วันนี้ได้มีโอกาสที่จะมาพบหน้า ขอให้
ผมพบหน้าอีกสักพักหนึ่งอย่าเพิ่งไป เขาก็เลยนั่งลง

ก็บอกเขาว่าสิ่งสำคัญผมต้องขอโทษ ผมไม่ได้ศึกษาทางจีนกับทางไทยเพราะ
ว่าเป็นคนจนลำบาก อายุ 3 ขวบ ก็ไม่มีพ่อ ก็เป็นคนลำบาก อาจารย์ก็เล่าให้ฟัง
ว่าอย่างนั้นอย่างนี้ เขาก็ฟัง แต่รู้สึกว่ามันฟังๆแล้ว เขาไม่ค่อยเต็มใจที่จะฟัง เรามอง
ดูก็รู้ว่าตาแก่คนนั้นมองเราไม่อยู่ในสายตา เลยบอกเขาว่า วันนี้ผมมาเจอท่านแล้ว
ได้รู้ว่าหลายสิบปีมานี้ ความคิดชัดเจนผมไม่ได้ศึกษา แต่ผมศึกษาตัวเองว่าผม
ไม่ผิด

เมืองจีนนี้เสียตรงนักศึกษาถึงจะต้องรบกัันหลายพันปีไม่จบ เพราะไ้ เพราะมีคนอย่างท่าน ท่านมีความรู้สามในหนึ่งในประเทศจีน แต่นิสัยของท่านอย่างนี้ ผมเสียใจมาก ท่านได้ขโมยสมบัติของประเทศไป ไม่ได้คืนให้ประเทศชาติ อายุ 88 ปีแล้ว คอยหนีๆ ไข่ม้อย เขาก็กัง ท่านเป็นหนึ่งในสาม แต่คิดว่าเก่งที่สุดหนึ่งในสาม แล้วประเทศจีนเหลือสามคน ผมก็เป็นคนจีนแต่ผมเห็นอกว่าท่าน เพราะผมมีความรู้นิดๆหน่อยๆ ผมก็เผยแพร่ไปหมด

ของท่านขโมยจากบ้านเมืองไปเต็มสมอง แล้วติดไปฝังไว้หรือ ท่านไม่เผยแพร่ ท่านเป็นสามในหนึ่ง ต้องให้ชื่อผมสิ เอาชื่อผมเข้าแทนท่าน ผมมีความรู้นิดๆหน่อยๆ ก็พูดไปไม้ไปไข่ม้อย ท่านเรียนมากๆ อย่างบอกว่าตัวเองสูงสุดสามในหนึ่งอีก ไม่ช้าท่านก็เข้าดินไปแล้ว จะมีอะไร ประเทศชาติเสียหาย ถูกขโมยไปแล้วฝังดินไปหมด ผมรู้จักตัวหนึ่งก็เผยแพร่ 2 ตัว

พูดจบคนเียบหมด สุดท้ายเขาก็มากอด อาจารย์บอกว่าอายุ 88 เพิ่งเจอวันนี้รู้สึกผิด ยอมรับว่าเขาผ่านโรงเรียนใหญ่ที่ไหนๆไม่เคยเจอใครที่สอนหนังสือ มีคำอธิบายชัดเจนถูกต้องอย่างอาจารย์ เขียนก็เขียนจริงๆ มีดผ่ามาถึงหัวใจแล้วผ่าหัวด้วย "

ทุมความรู้แห่งนี้จึงเปิดกว้างสำหรับผู้ใ้รู้ทุกคน เช่นเดียวกับที่วันนี้เรามาดูข่าวของสำคัญทางประวัติศาสตร์ แล้วยังขอความรู้กับอาจารย์อีก คุยกับอาจารย์สง่ามาตั้งนาน ยังไม่ทราบที่มาของชื่อวิหารเขียนเลย

" สมเด็จพระสังฆราช ท่านบอกว่า อาจารย์ก็เป็นเขียนอยู่แล้ว ก็เป็นวิหารเขียนก็แล้วกัน อาจารย์ก็ว่าเพราะดี ทางนั้น (วัดญาณฯ) วิหารพระ ทางนิว้วิหารเขียน ส่วนชื่อเป็นทางการของวิหารเขียน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อว่า **อเนกกุศลศาลา** "

นอกจากเป็นปราชญ์ให้ความรู้แล้ว อาจารย์สง่ายังเป็นที่พึ่งให้คำปรึกษาแก้ปัญหาและชี้ทางให้กับผู้ที่มีทุกข์ ลูกศิษย์ถึงกับยกย่องให้อาจารย์เป็นเซียน แล้วอาจารย์คิดว่าท่านเป็นเซียนหรือเปล่า อาจารย์สง่าหัวเราะ

“ ใครว่าเป็นเซียนก็โง่ พูดได้ก็ยังไม่เป็นคนอยู่ ทุกคนยังอายุน้อย ยังมีเวลาอีกยาว ทำอะไรไม่ว่าการค้าหรืออะไรต้องให้จิตใจเข้มแข็ง เมื่อเราตั้งใจไปเข้าทางไหนแล้ว ก็ต้องทำจริงๆ นอกจากเราจะเปลี่ยนอาชีพ เราก็ต้องเปลี่ยนจริงๆ เมื่อนับถืออะไร เราก็ต้องรู้ว่ามีน้ำหนักมีชัย ”

ทุกคนอดยิ้มยั้งไม่ได้ ที่เมืองไทยยังมีสถานที่อย่างนี้ มีคนที่เสียสละอุทิศกำลังกาย กำลังทรัพย์ เพื่อส่วนรวมอย่างอาจารย์สง่า และสุดท้ายก่อนที่คนจะอำลา เราได้ถามอาจารย์ว่าเห็นภาพทั้งหมดนี้แล้วรู้สึกอย่างไร อาจารย์ยิ้มแล้วตอบว่า

“ เรียบร้อยแล้ว หมดแล้ว ไม่พอใจจะทำยังไงดี เงินก็หมด ที่ก็ไม่มีแล้ว ของก็หมดแล้ว จะไปเอาไฉนยังงั้น ไม่มีแล้ว ตอนนี่ไม่ใช่อาจารย์พักผ่อนนะ แต่หมดกำลังแล้ว ทั้งกำลังใจ ทั้งกำลังเงิน ทุกอย่างหมดแล้ว ตอนนี่ปล่อยให้เขาดูแลหมด คุณให้ตีเราไม่ยุ่งแล้ว

ไม่ห่วงอะไร ติดตัวไปไม่ได้ จะห่วงทำไม ถ้าอยู่ก็ยังไม่พอใจเขาไม่ได้ หากตายไปก็ยิ่งไปใหญ่ เราก็ต้องไม่มีห่วงแล้ว ตอนนี่คิดตายอย่างเดียว ก็ขาดอย่างเดียว เตรียมใจไว้เท่านั้นเอง ”

ต่อจากนี้ไป จึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่ยังอยู่ ที่จะต้องสืบทอดปณิธานและงานของอาจารย์ต่อไป **เพื่อให้สายสัมพันธ์ไทย-จีน ได้รับพระบรมโพธิสมภารที่อาจารย์สร้างไว้ ยังคงแน่นแฟ้นสืบไปชั่วลูกชั่วหลาน**

คำแปลบทความบันทึกการเยี่ยมคารวะ อาจารย์สง่า กุลกอบเกียรติ จาก
หนังสือพิมพ์ Shantou Ribao ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ฉบับประจำ
วันที่ 28 ตุลาคม 2542

“ ท่านผู้ไม่มีสองใจ หวังให้ชาวจีนร่วมใจเป็นหนึ่ง ”

ฤดูใบไม้ผลิปีนี้ ได้มีโอกาสไปร่วมประชุมชาวจีนแต่จีวสากล ครั้งที่ 10 ที่
ประเทศไทย เจ้าภาพจัดรายการให้ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมดได้ไปเที่ยวชม วิหาร
เซียน ที่พัทฯ ดังนั้นพวกเราจึงมีโอกาสได้เข้าเยี่ยมคารวะ อาจารย์สง่า กุลกอบ
เกียรติ ท่านผู้เป็นประธานดำเนินงานก่อสร้างวิหารเซียน ท่านผู้ที่มีบุคลิกภาพอัน
สง่างาม เมื่อพบพวกเรา ท่านยิ้มแย้มแล้วกล่าวทักทายว่า “ พวกคุณมาจากชวเถา
ไชใหม่ ? ”

วิหารเซียนอันงดงามตระการตานี้มีผู้เข้าชมเป็นจำนวนมาก ทั้งชาวอเมริกัน
แคนาดา ออสเตรเลีย และนักท่องเที่ยวจากที่อื่นๆ อีก โดยทุกคนปรารถนาจะได้
เยี่ยมคารวะท่านผู้เป็น “ เซียน ” ในดวงใจของพวกเรา

ปัจจุบัน อาจารย์สง่า มีอายุได้ 75 ปี ท่านเป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะอันโดดเด่น
โค้งคิ้วเปี่ยมด้วยความกรุณา นัยตาแฝงด้วยความอารีย์โอบอ้อม จิตใจเรื่อร่า
พลานามัยสมบูรณ์ ถ้อยคำวาทะก็ล้วนเป็นความจริงตรง ท่านกล่าวว่า “ แต่เดิม
มาข้าพเจ้ามิใช่คนไหว้เจ้า ที่วิหารเซียนแห่งนี้ก็มีไชศาลเจ้า การที่คนทั้งหลายยก
ย่องข้าพเจ้าว่าเป็นเซียน อาจเป็นเพราะข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยความศรัทธา แต่มิใช่
งมงาย และมักวิเคราะห์หิวจัยในหลักความจริง ทั้งในวิหารเซียนแห่งนี้ก็เป็นแหล่ง
รวมศิลปวัฒนธรรมอันเกี่ยวเนื่องกับศาสนาทั้งสาม ซึ่งเป็นหลักปรัชญาของขงจื้อ
เล่าจื้อ และ พระพุทธเจ้า อาจกล่าวได้ว่า วิหารเซียน เป็นที่เผยแพร่หลักธรรมอัน
เป็นเอกภาพของทุกศาสนา ปรารถนาให้ทุกหมู่ชนอยู่ร่วมกันโดยสันติ ”

“ **ด้านผู้ไม่มีสองใจ** หวังให้ชาวจีนร่วมใจเป็นหนึ่ง ” วลีข้างต้นนี้เป็นคำกลอนคู่ที่จำหลักไม้แขวนอยู่ภายในห้องโถงของวิหารเซียน ซึ่งสรุปรวมความคิดของอาจารย์สง่า ไว้อย่างชัดเจน อาจารย์สง่านั้นดำเนินชีวิตในประเทศไทยมาเป็นเวลากว่า 70 ปี บรรพบุรุษของท่านมีถิ่นกำเนิดอยู่ในเมืองเตี้ยเอี้ย ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จากการที่ได้ประสบกับภาวะครอบครัวพลัดผัน และชะตากรรมของบ้านเมืองแปรเปลี่ยน เป็นเหตุให้ท่านมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์ความไพเราะสันติ ด้วยการประสานความร่วมมือซึ่งกันและกัน ดังนั้นในปี ค.ศ. 1988 เมื่อได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานที่ดินให้ดำเนินการก่อสร้างอาคารวิหารขึ้น จึงมีดำริที่จะจัดสร้างอาคารที่เป็นแหล่งรวมศิลปกรรมไทย-จีนที่เกี่ยวข้องกับศาสนาทั้งสาม โดยปรารถนาว่าจะมีส่วนกระตุ้นให้มนุษยชาติมีใจรักในสันติ หมายให้ชาวจีนมีความสมานดุจครอบครัวเดียวกัน นี่เป็นหลักคิดสำคัญของการดำเนินงานก่อสร้างวิหารเซียน และยังเป็นທີ່ปลาบปลื้มยินดี เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามให้กับวิหารเซียนแห่งนี้ว่า “ **อเนกกุศลศาลา** ” อาจารย์สง่า กล่าวว่าเมื่อแรกคิดจะดำเนินการก่อสร้างวิหารเซียนได้วางแผนว่าจะนำเงินทองที่เก็บออมไว้นั้นมาเป็นทุนเริ่มต้นในการก่อสร้าง จึงได้นำเรื่องดังกล่าวชี้แจงแก่บุตร-ธิดาให้เป็นที่เข้าใจ โดยอธิบายว่า แต่ไหนแต่ไรมา เป็นเพราะคนเรามีความเห็นแก่ตัวและมีทิฐิกันมาก เป็นเหตุให้มีการชิงดีชิงเด่นแก่งแย่งแข่งขัน ถ้าหากเหลือทรัพย์ให้บุตรหลาน ก็เท่ากับว่าดูแลลูกหลานตัวเองว่าไม่สามารถสร้างเนื้อสร้างตัวได้ จึงต้องพึ่งพาบุญของพ่อแม่ เช่นนี้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคือ ทรัพย์สินที่เหลือให้ลูกหลานเพียงเท่านี้ ก็มีใ้จะทำให้พวกเขารุ่งเรืองร่ำรวยขึ้นมาได้ โลกจะอึดอัดด้วยซ้ำไปว่า พวกเขาไม่สามารถทำมาหากินช่วยเหลือตนเอง ดังนั้นที่ดียิ่งที่สุดก็คือ การให้โอกาสลูกหลานได้รับการศึกษาเพื่อสร้าง

ความเจริญก้าวหน้าให้กับตนเองในวันข้างหน้า ทำได้เช่นนี้ก็ไม่ต้องคิดห่วงกังวลอะไรอีก จากนั้นจึงเริ่มดำเนินงาน ใช้เวลาการก่อสร้างทั้งหมด 4 ปี โดยมีญาติมิตรและลูกศิษย์ลูกหาร่วมกันบริจาคสมทบ ใช้งบประมาณไปประมาณ 200 ล้านบาทโดยจิตใจที่มุ่งมั่น ดังนั้นจึงทำให้การก่อสร้างวิหารเขียนประสบผลสำเร็จด้วยดี ต่อมาจึงได้หลอมรวมความจงรักภักดีของชาวไทยเชื้อสายจีนน้อมเกล้าฯ ถวายวิหารเขียนนี้ แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาจารย์ส่งกล่าวว่ เกิดมาชาติหนึ่งทำได้เช่นนี้ ก็นับว่าลุล่วงปณิธานที่ได้ตั้งไว้ ไม่ทำให้ลูกหลานเสียหาย ทั้งยังมีส่วนช่วยเผยแผ่ศิลปวัฒนธรรมอันมีค่าของประชาชาติ ให้แพร่หลายยิ่ง ๆ ขึ้นไป และด้วยเหตุนี้จึงทำให้เป็นที่ไว้วางพระราชหฤทัยของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้เป็นผู้ดูแลรักษาวิหารเขียนต่อไป

**“รัฐบาลปกป้องชนด้วยความภักดีสัตย์ซื่อเที่ยงตรง
ผู้คนจึงอยู่ร่วมโลกโดยสันติ
คุณธรรมปฏิบัติโลกมีความชื่นชมในธรรมอันประเสริฐ
สำรวจจิตเห็นแจ้งอริยสัจจา “**

เมื่อเข้าสู่ห้องโถงใหญ่ภายในวิหารเขียน ซึ่งจัดเป็นที่แสดงศิลปวัฒนธรรมจีน เราได้ชมรูปหล่อสำริดพระกวนอิมโพธิสัตว์ ซึ่งเป็นรูปหล่อโบราณจากเขาโงวไต้ซัว นอกจากนี้ ยังมีรูปปั้นดินเผาชุดสิบแปดอรหันต์อันงดงาม ซึ่งเป็นฝีมือการประดิษฐ์สร้างสรรค์ของช่างชาวจีนแผ่นดินใหญ่ ทั้งนี้ไม่นับรวมงานสลักหินซึ่งเป็นศิลปกรรมชั้นเลิศโดยฝีมือช่างซัวเถา และงานศิลปะอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งทั้งหมดนี้ ย่อมกระตุ้นให้เกิดสำนึกของความเป็นชาวจีน ที่รวมใจเป็นหนึ่งเดียวให้ปรากฏเป็นจริงขึ้นมา ทั้งนี้เป็นแรงบันดาลใจหวังให้ชาวโลกอยู่ร่วมกันในโลกแห่งสันติ

เมื่อขึ้นสู่ชั้นสองของอาคาร ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นทิพย์สถาน อันเป็นที่ชุมนุมของเทพเซียน เราได้ชื่นชมกับความสง่างามของพระพุทธรูป เทวรูป รูปหล่อของเซียนต่างๆ ที่เป็นที่เคารพของศาสนาทั้งสาม ซึ่งประดิษฐานไว้อย่างตระการตา เพื่อเป็นอนุสติเตือนใจพวกเราว่า ไม่ว่าจะเป็นศาสนาใด ความจริง ความดี และความงามนั้น ล้วนเป็นเอกภาพไม่มีแบ่งแยก เราได้รับบทเรียนจากประวัติศาสตร์จีน ซึ่งเคยแบ่งฝักแบ่งฝ่ายกันมาแต่ครั้งสมัยชุนชิว นี่เป็นปัญหาใหญ่ที่ทำให้เกิดความแตกแยกไม่เป็นเอกภาพ หากไปคิดว่า เค้า เค้าแต่เผยแผ่ลัทธิธรรม ขงจื้อ ดีแต่ส่ายยาหลักปรัชญา และพุทธศาสนามุ่งแต่พรำบ่นสวดมนต์ โดยที่ต่างฝ่ายต่างคิดไปเช่นนี้ ย่อมนำมาความแตกแยกมาสู่สังคม ในประวัติศาสตร์จีน การที่ศาสนาทั้งหลายไม่รวมเป็นหนึ่งเดียวนี่เป็นมาแต่สมัยสามก๊ก ซึ่งวัฒนธรรมไม่สอดคล้องกัน และหลักคิดก็แก่งแย่งแข่งดี เช่นนี้จิตใจของผู้คนก็ยิ่งจมดิ่งสู่ความหลงมกมาย ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว ศาสนาทั้งสามนั้นมีความเป็นเอกภาพโอบอ้อม เอื้ออาทรซึ่งกันและกันก็ย่อมไม่มีความเคลือบแคลงในใจว่า “ การเห็นแจ้งอริยสัจจ์ นำมาซึ่งสันติของโลกมนุษย์ ” อาจารย์สง่า กล่าวทิ้งท้ายว่า ท่านเองแม้ว่าจะมิได้รับการศึกษาในเรื่องวัฒนธรรมอันลุ่มลึก แต่หลักธรรมนั้นก็อาจเป็นที่เข้าใจได้โดยทั่วไป

เมื่อการก่อสร้างวิหารเซียนสำเร็จเรียบร้อยแล้ว และโดยเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า อาจารย์สง่า มีจิตสำนึกในความรักชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริง เป็นผลให้กระทรวงวัฒนธรรมแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้จัดมอบศิลปวัตถุต่างๆ จำนวน 328 รายการ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติได้หวนก็ได้อุปถัมภ์ศิลปวัตถุอีกจำนวนหนึ่งมาจัดแสดงไว้ภายในวิหารเซียน

หากที่สำคัญภายในวิหารเซียนยังมีห้องประทับสำหรับทรงบำเพ็ญธรรม ซึ่งจะทำให้พสกนิกรทั้งหลายที่ได้มาชื่นชมมีความสำนึกซึ่งในพระบุญญาธิการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นอกจากนี้ วิหารเซียนยังเป็นแหล่งที่รวมงานศิลป

กรรมที่มุ่งหวังว่าจะมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ชาวจีนได้มีความสำนึกในการอยู่ร่วมกัน
โดยสันติกับประชาชนโลกซึ่งความปรารถนานี้คงจะเป็นจริงได้ในวันหนึ่งข้างหน้า

“ ลมบางเบาโชยพัดผาดจันทร์เจ้า เมฆลอยลู่เหินสู่ทิศัมพร ” คำกล่าวนี้น่าจะเหมาะสมกับบรรยากาศของการเยือนชมวิหารเซียน และเชื่อว่าทุกคนที่มีโอกาสได้มาที่นี่ ย่อมต้องได้รับความซาบซึ้งหรือได้สัมผัสกับหลักธรรมและข้อคิดอันล้ำลึกเช่นนี้ไม่มากนักน้อย

สัญลักษณ์และความหมาย

ตรงกลางของดวงตราเป็นสัญลักษณ์ให้แกีสื่อแสดงถึงวัฒนธรรมจีน ประกอบด้วยหยิน-หยาง ซึ่งเป็นปรัชญาขั้นสูงของลัทธิเต๋าที่แทนความหมายสมดุลย์แห่งธรรมชาติอันเป็นสากล

อักษรจีนอ่านว่า ต้าน ผู่ เอีย้น (ออกเสียงแต่จิวว่า ต่า ผู่ อี้) คือชื่อในจีนพากย์ของอเนกกุศลศาลา เป็นลายมือของ เจียง จิง กว๋อ บุตรชายของเจียง ไค เซ็ค

อักษรไทย “อเนกกุศลศาลา” เป็นนามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานแก่ศาลาที่ นายสง่า กุลกอบเกียรติ พร้อมด้วยคณะและ ญาติมิตรสร้างถวาย เป็นศิลปสถานเพื่อการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน

วิหารเซียน คือ ชื่อที่เรียกขานทั่วไปของอเนกกุศลศาลา โดยปรารถนาให้เป็นสถานธรรมเพื่อการแสวงหาความงาม ความดี และความจริงของชีวิต

ยุคสมัยในราชวงศ์จีน

ในการศึกษาศิลปวัฒนธรรมจีน จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์จีนบ้างเป็นพื้นฐาน โดยเฉพาะเกี่ยวกับลำดับราชวงศ์ต่างๆ ของจีนที่ควรรู้ไว้ คือ

■ ราชวงศ์ฉิน	221-206 ก่อนคริสตกาล
■ ราชวงศ์ฮั่น	206 ก่อนคริสตกาล-ค.ศ. 220
■ ยุคสามก๊ก	ค.ศ. 220 - 316
■ ราชวงศ์ถัง	ค.ศ. 618 - 907
■ ราชวงศ์ซ้อง	ค.ศ. 960 - 1279
■ ราชวงศ์จิน	ค.ศ. 1115 - 1234
■ ราชวงศ์หยวน (มองโกล)	ค.ศ. 1279 - 1368
■ ราชวงศ์หมิง	ค.ศ. 1368 - 1644
■ ราชวงศ์ชิง (แมนจู)	ค.ศ. 1644 - 1911
■ สาธารณรัฐจีน	ค.ศ. 1912 - 1949
■ สาธารณรัฐประชาชนจีน	ตั้งแต่ ค.ศ. 1949 ถึงปัจจุบัน

中华人民共和国文化部

泰国“淡浮院”院长郭丰源先生：

为庆贺泰国国王和皇后陛下六秩圣寿，由郭丰源先生筹划兴建并获泰各界人士热心支持融中泰建筑风格为一体的宏伟建筑“淡浮院”业已落成，并以泰国全体华人名义将“淡浮院”呈献泰国国王和皇后陛下。对此，我部谨致以热诚的祝贺。

中泰两国系近邻。两国人民之间的传统友谊源远流长。为加深泰国人民对中华文化的了解，促进中泰友好关系的不断发展，我部在国内许多单位的协助下，从全国各地征集国宝铜车马、兵马俑以及编钟、皇帝宝座、青铜器、陶器、石雕12生肖、浑天仪、地动仪、兵马俑坑沙盘、万里长城沙盘、敦煌壁画、故宫藏画、《孔子六艺图》瓷砖画、《四大发明》瓷砖画、地毯以及数十位中国当代著名书画家作品等珍贵文物、展品共328件。我部荣幸地将所有展品赠送“淡浮院”永久陈列、展出。

祝中泰友谊万古长青！

หนังสือสำคัญ

ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถแห่งประเทศไทย ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๕ รอบ นายสง่า กุลกอบเกียรติ พร้อมด้วยคณะญาติมิตรได้รับพระมหากรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ดำเนินการก่อสร้างอนุเมกกุศลศาลา (วิหารเขียน) เพื่อเป็นส่วนร่วมในการเฉลิมพระเกียรติยศ ทั้งนี้ ชาวจีนและลูกหลานจีนในประเทศไทยได้พร้อมใจกันทูลเกล้าฯ ถวายอนุเมกกุศลศาลานี้เป็นราชสักการะแด่ล้นเกล้าทั้งสองพระองค์ และในวโรกาสดังกล่าวนี้ กระทรวงวัฒนธรรมแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนขอน้อมเกล้าฯ ถวายพระพรชัยมงคล ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น

ไทย-จีน เป็นประเทศที่มีความใกล้ชิดผูกพันกันมาช้านาน ประชาชนชาวไทย-จีนก็มีสมานฉันท์ไมตรีจิตที่ติดต่อกันสืบเนื่องมาเป็นเวลายาวนานในประวัติศาสตร์ ดังนั้น เพื่อให้วัฒนธรรมไทย-จีนประสานสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น และเพื่อให้สัมพันธ์ไมตรีระหว่างสองประเทศนี้พัฒนาไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นไป ในการนี้กระทรวงวัฒนธรรมแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนขอมอบโบราณวัตถุอันเป็นมรดกที่สำคัญของจีน ซึ่งประกอบด้วย รถม้าสำริด รูปปั้นหุ่นทหารดินเผา รูปปั้นหุ่นม้าดินเผา พระแท่นบัลลังก์ของพระเจ้าจักรพรรดิ เครื่องดนตรีจีนโบราณ เครื่องสำริดโบราณ เครื่องปั้นดินเผาโบราณ หินแกรนิตจำหลักชุด ๑๒ นักฆัตร เครื่องมือตรวจวัดตำแหน่งแผ่นดินไหว เครื่องมือตรวจวัดตำแหน่งดวงดาว แบบจำลองขบวนรูปปั้นทหาร รูปปั้นม้า และรถม้าภายในสุสานของจีนซีฮ้องเต้ แบบจำลองกำแพงเมืองจีน ภาพเขียนสีปถุนันหวง ภาพวาดลัค่าจากพระราชวังโบราณ ภาพเขียนกระเบื้องเคลือบสี และงานศิลปของนักวาดภาพที่มีชื่อเสียงอีกหลายสิบท่าน รวมศิลปวัตถุทั้งหมดนี้จำนวน ๓๒๘ รายการ ให้เป็นสมบัติของอนุเมกกุศลศาลา (วิหารเขียน) สำหรับจัดแสดงแก่ชาวไทยตลอดกาลนาน

ขออวยพรให้มิตรภาพไทย-จีน ยิ่งยืนชั่วนิรันดร์

กระทรวงวัฒนธรรมแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

๑ กรกฎาคม ๑๙๙๓

บริษัท สมเกียรติอาร์ต จำกัด 143/38-39 ซอยวัดสังข์กระจาย ถ.อิสรภาพ
อ.บางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600 โทร. 8911432, 4653640 Fax. 8911433

ผลิตโดย คุณสมเกียรติ-คุณสุนัย ทัศนเกียรติโยธิน

อเนกกุศลศาลา

(วิหารเซียน)

เลขที่ ๑๐๐๐

อ่างเก็บน้ำ

ไปจังหวัดระยอง

สถานีรถไฟ
วัดญาณฯ

ระยะทาง
๕ ก.ม.

ทางเข้าวัดญาณสัง

วราราม

ไปจังหวัดระยอง

ก.ม.ที่ ๑๖๐

วัดญาณสังวรารามวรมหาวิหาร

๒๕ แผนที่ของอเนกกุศลศาลา

๑๐๐๐ หมู่ ๑๑ ตำบลห้วยใหญ่

อำเภอบางละมุง

จังหวัดชลบุรี

มาจากวิทยาทานหลวงสายสุนีวิท

ไปตลาด
บ้านอำเภอ

โรงแรม
แอมบาสเดอร์
จอมเทียน

